MŪSŲ PASTOGĖ

/XXII/ 1971.5.10. REGISTERED FOR POSTING AS A NEWSPAPER -CATEGORY B 1971.5.10. Nr.18. /1146/

SVEIKINAME MOTINAS

Putinas.

MOTINAI

Tas vakaras kaip krištolas,
O tolyje varpai.
Tokį, motute, vakarą
Ir tu mane supai.

Pro langą saulė leidosi
Pašvaiste ugnine, -
Tu, poterį kalbėdama,
Meldeisi už mane,

Kad aš užaugčiau didelis,
Ir sveikas, ir gražus, -
O saulė žarstė vygėje
Tuos žerinčius dažus.

Paskui atėjo sutemos,
Juoda rudens naktis,
Per naktį alpo motinos
Nerimstanti širdis.

Kai išklydau iš tėviškės,
Atsimenu gerai,
Galulaukės arimuose
Liepsnojo vakarai.

O kai grįžau pavasarį
Su paukščiais iš pietų,
Audringi rinkos debesys
Ant tėviškės skliautų.

Radau tave palinkusią,
Kaip obelį laukuos.
Ne, nebedaug tau nemigų
Gegutė iškukuos...

Ak, rodos, vakar-užvakar,
Motut, mane supai,
O štai tą tylų vakarą
Tau skambina varpai.

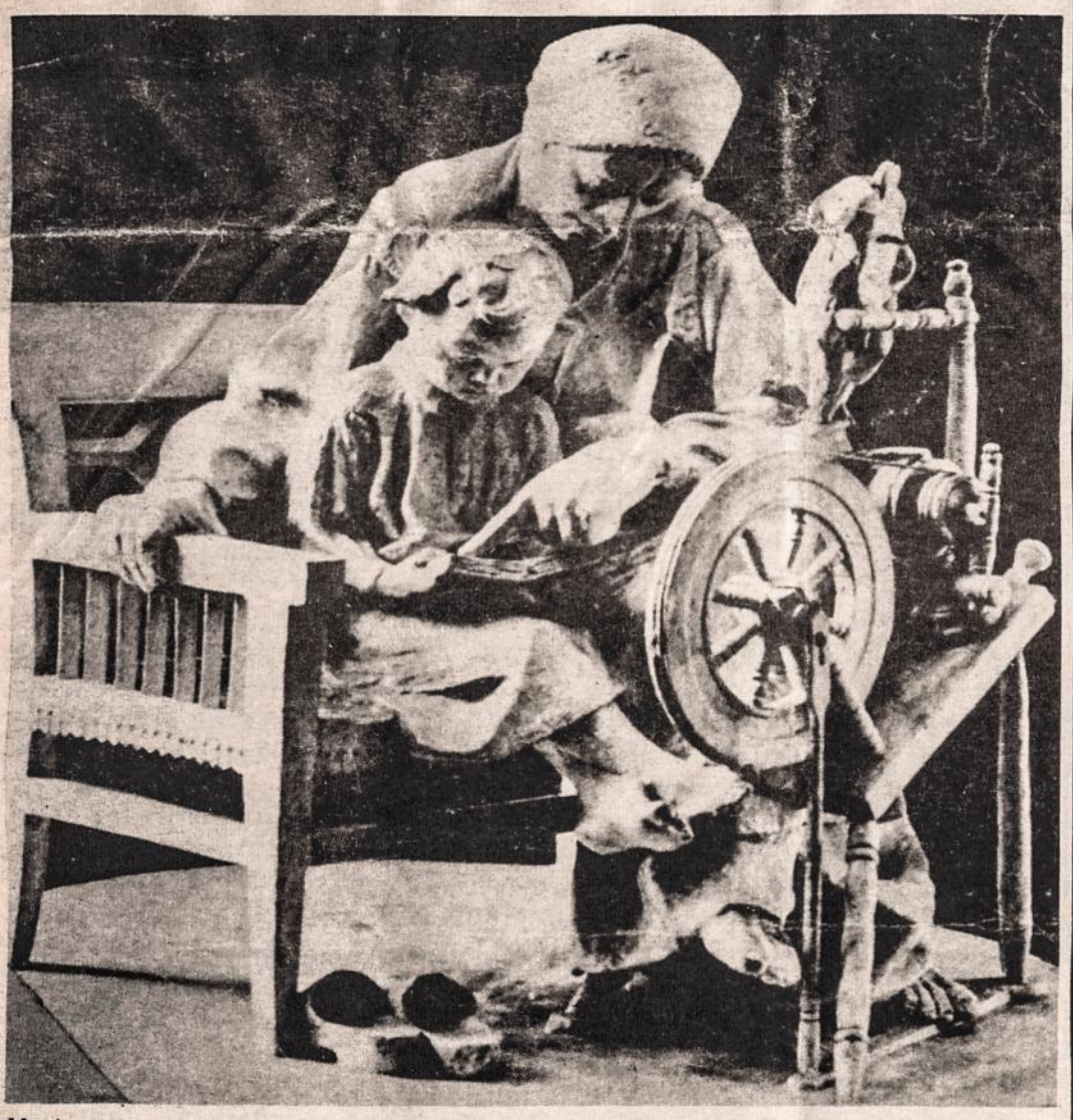

Motina skulptoriaus P. Rimšos (1881—1961)

Liūdesio valandoje

A.A. STASIUI BALTRAMIJŪNUI

staiga mirus poniai B. Baltramijūnienei ir sūnui Raimundui reiškiame gilią užuojautą ir kartu liūdime

Wollongongo Apylinkės Valdyba.

Mūsų mielam bičiuliui.

A.A. STASIUI BALTRAMIJŪNUI

mirus jo žmoną Bronę Baltramijūnienę ir sūnų Raimundą užjaučiame ir kartu liūdime.

Gailiūnai su šeima.

LIŪDĖSIO VALANDOJE

MIRĖ STASYS BALTRAMIJŪNAS.

S.m. balandžio mėn.28 d. savo namuose Thirroulyje, širdies liga pasimirė Stasys Baltramijūnas, agronomas, dipl. ekonomistas. Lietuvių Bendruomenė neteko dar vienos veiklios, iškilios asmenybės, kultūrininko, visuomeninko.

Vėlionis gimė 1902 m. gruodžio m. 4 d. Juškonių km. Rozalimo valsč. Baigęs Rozalimo vidurinę mokyklą, stojo į Dotnuvos Žemės Ūkio Technikumą, kurį 1926 m. baigė įsigydamas agronomo laipsnį. Pradėjo darbą Lietūkyje -pieninkystės skyriuje, kartu specializuodamasis Žemės Ūkio Akademijoje, kur išklausė pieninkystės kursą, o 1929 m. studijavo bakteriologiją, Rygos Bakteriologijos Institute.

Grįžęs iš Rygos pradėjo dirbti Pienocentre, kur ėjo eilę atsakingų pareigų: pieninkystės kursų vedėjo, instruktorių skyriaus vedėjo, Pienocentro Vilniaus Skyriaus vedėjo ir nuo 1941 m. Pienocentro direktoriaus.

Šių biografinių detalių reikšmė iškyla dar labiau pažvelgus į jo atlikto darbo rezultatus. Po P-jo Pasaulinio Karo Lietuvos žemės ūkis buvo primityviam laipsnyje. Tuolaikiniams darbuotojams reikėjo turėti daug sumanumo ir geros organizacijos kad galėtų pakelti ūkio našumą. Viena iš tokių pakeltinų ūkio šakų, kur S. Baltramijūnas dirbo, -tai pieninkystės sritis. Per trumpą Nepriklausomybės laikotarpį krašte kooperatyviniais pagrindais buvo sukurtas pieninių tinklas ir ūkininkus pamokyta, kaip pakelti pieno produkciją. Jau 1939 m. sviestas sudaré 21% viso Lietuvos eksporto. Eksportuojamo sviesto kokybė buvo aukštesnė negu bet kurio kito Europos krašto.

Kuriant Lietuvoje šitą ūkio šaką, vėlionis parodė ypač daug kūrybingumo bei sveiko galvojimo ir nepailstančio darbštumo. Teko man anais laikais turėti reikalų dėl Pienocentro pieninių statybų - tai jau tada gavau įspūdį kad Pienocentrą tvarko ir jam vadovauja tuometinis Instruktorių skyriaus vedėjas Stasys Baltramijūnas. Iš jo tarnautojų ir bendradarbių matėsi aiški jam pagarba ir kiekviename svarbesniame reikale jo nuomonė buvo sprendžianti. Toji gera nuomonė apie vėlionį išplaukė iš jo nuolatinio gilinimosi į kiekvieną organizacijos bei produkcijos detalę.

Tarnybos ir studijų reikalais jis lankėsi Vokietijoje, Danijoje, Švedijoje, Belgijoje, Čekoslovakijoje, Sovietų Sąjungoje, Austrijoje, Prancūzijoje, Latvijoje ir Estijoje. Dalyvavo Pasaulinės Pieninkystės Kongresuose. Pieninkystės klausimais rašė žurnaluose: "Talka" ir "Pieno ir gyvulių ūkis". Pienocentras išleido jo studijas 1927 m. "Sviesto ydos ir jų pašalinimas" ir 1937 m. "Pienas ir jo produktai kaip maistas".

Kad dar geriau pasiruoštų organizaciniu klausimų sprendimui išklausė Kauno U-te ir ekonomijos kursą.

Taigi, vėlionio profesinis darbas savam krašte buvo tikrai kūrybingas, reikšmingas ir našus.

Dirbo ir visuomeninį darbą kiek laikas leido. 1923 m. kaip šaulys dalyvavo Klaipėdos išsivadavimo sukilime. Buvo Lietuvos Kooperatininkų D-jos nariu. Suorganizavo Pienocentro šaulių kuopą ir jai vadovavo.

Pasitraukęs iš Lietuvos tęsė ekonomijos mokslus Koelno U-te, kur 1947 m. parašė studiją "sviesto gamybos išlaidų Lietuvoje priklausomumas nuo pieninių dydžio" ir gavo diplomuoto ekonomisto laipsnį.

1949 m. atvyko į Australiją, apsigyveno Sydnėjuje o vėliau Thirruolyje ir gyvai reiškėsi lietuvių kultūrinėje ir visuomeninėje veikloje. Buvo vienas iš A.L.B-nės kūrėju ir dalyvavo pirmojo A.L.B. statuto sudaryme. 1951 m. išrinktas Krašto Kontroles K-jos pirmininku, 1951-52 m. Kultūros Fondo Sydnėjaus S-riaus p-ku. Priklausė Sydnėjaus Plunksnos Klubui. Skaitė eilę viešų paskaitų. Bendradarbiavo Mūsų Pastogėje.

Gyvendamas Thirruolyje priklausė A.L.B. Wollongongo Apylinkei, kur nuolat buvo išrenkamas į Krašto Tarybą. Gyvendamas nuo 1963 m. Thirruolyje, kuris yra gražus kurortinis miestelis, apie 40 mylių nuo Sydnėjaus, vėlionis su savo šeima greit pagarsėjo savo vaišingumu, ir vasaros metu juos plūste užplūsdavo svečiai - pažįstami iš Sydnėjaus, Canberros ir kitų vietovių. Ne vienas ir iš užjūrių svečias taip pat užsukdavo į jų vaišingą, jaukią pastogę.

Vėlionis mėgo knygą, turėjo apie 500 tomų biblioteką. Labai domėjosi filosofija, ekoromija, politika ir eilę kitų klausimų. Tą ir dabar liūdija jo knygos - kiekviena matomai daug skaityta, pabraukta, išmarginta jo paties pastabomis.

Todėl vėlionis labai mėgo diskutuoti jam rūpimais klausimais, nors išsitikrųjų domėjosi jis visomis sritimis. Turėjo stebinančią atmintį, galėjo cituoti iš knygų, skaitytų prieš eilę metų. Su juo pokalbiai buvo įdomūs, reikšmingi, neliečią asmeniškumų.

Nuoširdžiai rūpinosi A.L.B-nės reikalais. Jo patarimai ir pastabos dėl B-nės veiklos buvo nuoširdūs ir vertingi, nes jis turėjo ir didelį patyrimą administraciniame darbe. Buvo tvirtų nusistatymų - principo žmogus.

Vėlionio inteligencija, kūrybingumas ir darbštumas praturtino mūsų Bendruomenę, jo išėjimo spraga bus sunkiai beužpildoma.

Pasiliko a.a. Stasio liūdeti jo ištikima, giliai atsidavusi gyvenimo palydovė žmona Bronė, sūnus Raimundas ir trys seserys Lietuvoje, liūdi jo ir jo draugai, bičiuliai, kurie visad minės su juo praleistas valandas.

Tebūna jam lengva šio krašto žemė.

Iz. Jonaitis.

Redaktoriaus žodis

MOTINA

Nuo pat pirmųjų civilizuoto žmogaus žingsnių motina supama pagarbos kaip gyvybės nešėja; Ir taip eina per visus amžius,nežiūrint, kad motinos šventę pradėjome švęsti dar taip nesenai. Amžių tekmėje motinos visados turėjo didžiausios reikšmės kultūros augime, tačiau ne visi amžiai vienodai buvo reikšmingi. Istorija žino, kad kultūros augo ir krito ir kad to priežastimi buvo socialiniai papročiai, įstatymai, santvarkos, dvasinės ir religinės pasaulėžiūros, kuriu lopšio reikia ieškoti šeimos židinyje.

Su laiko dvasia žengiame į kultūros aukštumas ir su laiko dvasia krentame žemyn. Šiandien nieko pasaulis nėra taip reikalingas, kaip gerų motinų. Kai motinos palieka šeimos židinį, tai šeima tampa vieniša, o vaikai neradę motiniškos meilės ir šilumos, neranda gyvenimo prasmės šiame pasaulyje.Tos visos filosofinės ir socialinės doktrinos, kurios jau neberanda gyvenimo prasmės, ir kurios aiškiai atsispindi šių laikų jaumimo dvasioje, yra gimusios ir užaugusios šeimose.

Šiandieną pas daugelį motinų neberandame aukos dvasios, šeima yra sunki našta joms, jas vilioja neribota laisvė ir gundo egoistinis malonumų ieškojimas. Tokių šeimų vaikai tampa revoliucineriai, kurie siekia šį "hipokratišką" pasaulį sunaikinti.

Todėl didelis pavojus gresia mūsų kultūrai, jei motinos pamestų namų židinius, šeimos tvirta institucija pairtų, kaip daugelis jau to siekia.

Kai švenčiame motinos dieną tai mes turime visų pirmą savo motinas galvoje, tas geras motinas, kurios del savo vaikų buvo gatavos išsižadėti ir paaukoti viską, kad tik savo vaikus matytų laimingus. Ant šitų motinų pečių laikosi pasaulis ir auga kultūra. Tos motinos yra vertos didelės pagarbos ir meilės.

Mūsų tautos istorijoje motina ypač iškilo anoje (1864-1904) caro priespaudos gadynėje, kada buvo norima iš tautos atminties ištrinti visą istoriją ir,uždraudžiant spaudą, sunaikinti tautinę sąmonę. Tada motina iškilo kaip tautinė didvyrė, pasiruošusi apšviesti savo vaikus slaptai prie ratelio, prie balanos. Ir ji tą darbą tęsė per 40 metų kol pagaliau laimėjo. Nedaugeli yra tautų, kurios galėtų prilygti mūsų motinoms. Šis jų pavyzdys iki šiol mus veikia ir jaudina. Garbė joms. Istorija pasakys ir apie dabartines mūsų motinas, šiandien mums būtų per drąsu ką nors sakyti.

Liūdesio valandoje

A.A. STASIUI BALTRAMIJŪNUI

mirus , reiškiame gilią užuojautą jo žmonai p. Bronislavai, sūnui Raimundui ir Wollongongo lietuvių Apylinkei, kartu liūdime su Jumis.

Andriuškai, Roberts, Alytai ir
Misevičiai iš Canberros, ACT.

MELBOURNO LIETUVIŲ VYRŲ OKTETO KELIAS.

Melbourno Lietuvių Vyrų Oktetas savo dvidešimties metų darbą numato atžymėti dainos, muzikos ir meno koncertu, kuris įvyks gegužės mėn. 16 dieną, Lietuvių Namuose, 50 Errol St., N. Melbourne.

Šio vieneto organizatorius ir vadovas yra Melb. Parapijos Choro Vadovas, chorvedis p. P. Morkūnas, Pradžioje buvo suorganizavęs tik kvartetą. Bet, jis nesitenkino tokių mažu vienetu. Buvo geras būrys lietuviškos dainos mylėtojų. Kiekviena proga mokėta išgirsti gimtosios šalies garsus ir rasti paguodos dainoje. Nors tuo laiku jau veikė puikus choras Melbourne, bet jis del savo didelio sąstato ne buvo tiek judrus, ką galėtų atlikti mažas vienetas. O tų mažų pasirodymų buvo daug ir p. P. Morkūnas buvo kviečiamas organizuoti vienkartinius dainos pasirodymus.

Melb. Liet. Vyrų Okteto pirmasis sąstas buvo šios sudėties: P. Morkūnas-vadovas, V. Bosikis, P. Dranginis, R. Gailinis, V. Lazauskas, K. Mieldažys, P. Vaičaitis ir S. Verbyla. Prasidėjo repeticijos, diena po dienos mūsų repertuaras augo, mes ruošėmės lietuviškos dainos pasirodymams. Tų pasirodymų atsirado daug.

Dainavome Tautinių Švenčių minėjimuose, giedojome bažnyčioje, koncertuose. Su daina lankėmės Geelonge, Morwell, dainavome Pabaltiečių minėjimuose.

Oktetas turėjo ir nepasisekimų. Po sunkios auto katastrofos R. Galinio vietą laikinai užėmė A. Čelna, o jam pasitraukus, į Oktetą įstojo B. Vanagas. K. Mieldažiui išvykus į N. Guineją, jo vietą užėmė J. Tamošiūnas, P. Vaičaičiui pasitraukus, jo vietą užėmė R. Dagys. Kiekvienas toks pasikeitimas labai atsiliepdavo į okteto repertuarą. Kai p. P. Morkūnas perėmė Melb. Liet. Parapijos Chorvedžio pareigas ir p. A. Verbyla išvyko į JAV, atsirado įvairių kitų sunkumų ir okteto veikla, kuriam laikui nutrūko.

Okteto išsijungimas iš Melb. lietuviškos veiklos buvo pajustas ir p. P. Morkūnas ryžosi oktetą atgaivinti. Pavyko. Naują okteto sąstatą sudarė P. Morkūnas, V. Bosikis, P. Dranginis V. Lazauskas, K. Mieldažys-seni okteto nariai ir naujai į okteto eiles įstojo A. Buzinskas, V. Mačiulaitis ir J. Rubas. Šis vienetas be pertraukos sekmingai veikia be pasikeitimų, išskyrus du atsitikimus, kaip p. V.Bosikis gulėjo ligoninėje, o J. Rubas buvo išvykęs tarnybos reikalais į užsienius, p. G. Samsonas pagelbėjo giedoti vestuvėse ir Rugsėjo 8-tosios minėjime Sale.

Be įvairių pasirodymų Melbourne, oktetas lankėsi Geelonge, Morwell, Sale. Oktetas dalyvavo Adelaidės oktето „Klajūnai" krikštynose. Atsilygimui Adelaidės oktetas buvo atsikviestas Melbournan su jų operete „Concilium Fakultatis".

Oktetas aktyviai prisidėjo prie Melb. Lietuvių Namų ir Reprezentacinio Kambario. Norėdamas dar daugiau padėti Lietuvių Namams, suorganizavo tam reikalui balių. Deja, atsilankė tik 22 svečiai. Okteto vyrų karšti norai buvo atšaldyti ir buvo padarytos vienerių metų „atostogos". Oktetas nėra atsisakęs giedoti bažnyčioje lietuviškų vedybų proga. Vieni sumokėjo, kiti pažadėjo ir neištesėjo, kitiems neprašant oktetas pagiedojo. Oktetas skaito beveik savo pareiga pagiedoti lietuviškai porai, pradedant jųjų naują gyvenimą.

Oktetas dalyvavo Lietuvių Dienų programoje Melbourne 1970 m. Lietuvių Dienose mūsų mintys jau skraidė Tasmanijoje. Mes ruošėmės pilnam koncertui Tasmanijos lietuviams. Du kartu iš eilės dalyvavome Hobarte Vasario 16-tosios minėjimuose. Ir pirmame ir antrame Tasmanijos lietuviams pasirodyme, nuolatinė okteto akompianistė p. D. Levickienė susilaukė tikros pagarbos už jos muzikinį ir meninį išpildymą. Ji yra 9-tasis okteto narys. Labai gaila, ji gegužės mėn. 16 d. paskutinį kartą pagelbės mūsų oktetui. Ji išvyksta į JAV-bes. Su jos išvykimu pasidarys didelė spraga Melb. lietuvių muzikinėje srityje.

Gegužės mėn. 16 d. koncertas bus okteto 20-tis metų dainavimo atžymėjimui. Kviečiame visus lietuvius dalyvauti šioje mažutėje šventėje. Jūsų atsilankymu bus pagerbta lietuvio tremtinio ilgesio daina Australijoje.

Okteto Narys.

A.A.

ELIJA,LAIMUTĖ LAZAUSKIENĖ.

Š.m. balandžio 18 d. Adelaidėje mirė a.a. Elija, Laimutė Tamašauskaitė-Lazauskienė.

Gimusi 1928 m. liepos 20 d. Ukmergėje, Elija mokslą baigė Šiaulių gimnazijoj 1944 metais. Tuoj su visais pabėgeliais iš Lietuvos atsiradusi Vokietijoje iki 1949 m. leido dienas stovyklose.

Emigravusi į Australiją 1953 m. sukūrė šeimą su Edvardu Lazausku. Kurį laiką dirbo ligoninėse, vėliau šeimos pajamas didino gamindama namuose vaikiškus žaislus. Paskutinių kelių metų laikotarpyje garsėjo Adelaidėje kaip paveikslų iš medžio žievės dirbėja. Jos pagaminti paveikslai puošia ne vieno lietuvio namus.

Su vežiu Elija pradejo kovoti jau 1960 metais. Paskutinių 3-jų metų laikotarpyje jau kelioliką atvėjų gydytojai jai buvo davę ribotą laiką gyventi. Bet noras išauginti kiek ilgiau viakus ir užsipyrimas išsilaikyti stebino ir pačius gydytojus.

Lietuviškame gyvenime Elija Lazauskienė buvo nuolatinė savaitgalio mokyklos, tautinių šokių, ar skautų tėvų komiteto narė.O jos gabių rankų pagaminti žaislai praturtino daugelį loterijų ar sudare dovaneles vaikams tėvų komitetų parengimuose. Elija ypač pasižymėjo gera širdimi ir noru bei mokėjimu padėti pagalbos reikalingam.

Nors paskutinius tris metus ir kovojo su liga kiekvieną minutę bet visuomet buvo linksma, kantri ir užsiėmusi. Tas jos kantrumas ir susitaikymas su Dievo skirta liga stebino visus artimuosius ir pažįstamus.

Palaidota balandžio 22 d. Centenial kapuose. Draugų ir artimųjų vardu prie kapo atsisveikino V. Neverauskas.

Elijos gyvenimas ir jos sunki kova su liga buvo gražiai nusakyta jos šeimos pranešime apie mirtį: "Savo kančias ji pakėlė drąsiai kantriai ir mirė išlaikydama žmogaus didingumą".

V.N.

DOVANA MELBOURNO DAINOS SAMBŪRIUI.

Šiomis dienomis Viva Alekna įteikė Melbourno Dainos Sambūrio dirigentui p. Albertui Čelnai 8 sąsiuvinius gaidų-pilną 1970 metų Vilniaus Dainų Šventės repertuarą. Tikimės melbourniečiai, kad Dainos Sambūrio metinio koncerto metu vėl išgirsime naujų, skambių, bei įspūdingų lietuviškų dainų. Laukiame!

Ta pačia proga noriu priminti, kad Dainos Sambūris laukia naujų dainininkų, ypač balsingo jaunimo atstovų, kurie papildytų Sambūrio gretas. Yra numatyta išvyka (į Tasmaniją) ir didesni kiti Sambūrio pasirodymai.

Dainos mėgėjai norį įstoti į Sambūrį prašomi atvykti į repeticijas, kurios vyksta sekmadieniais nuo 6 val. vakaro Lietuvių Namuose.

MAGNEFOTONINĖS JUOSTOS CHORŲ DIRIGENTAMS.

Visų dalyvausių Lietuvių Dienose chorų dirigentams, Dainų Šventės atminimui, pagamintos viso koncerto juostos, kurias Dainų Šventės vadovas p. Leonas Baltrūnas jau išsiuntinėjo. Komitetas tiki, kad juostos dirigentams primins ne tik Dainų Šventę, bet ir įdėtus jų darbus besiruošiant šventei.

IG. A.

A.A.

STASIUI BALTRAMIJŪNUI.

mirus , širdingai užjaučiame jo žmoną p. B. Baltramijūnienę ir sūnų Raimundą.

A. ir V. Kabailai su šeima
ir A. Mikaila

Mūsų mielam prieteliui

A.A. STASIUI BALTRAMIJŪNUI

staiga mirus jo žmoną p. Bronislavą ir sūnų Raimundą giliai užjaučiame ir kartu liūdime.

E.E. ir G.J. Bliokai ir šeima.

GABIJA

SKYRIUS MOTERIMS

Redaguoja: A. Matukevičienė

Redakcijos adresas: 3 Rialton Ave., Blackburn, Vic. 3130, tel. 878 2565

Mūsų mielai Gabijai.

Kaip labai malonu yra pasveikitni mūsų Gabiją sulaukusią 2 metų. Tiesa, nedidelis tas jos amžius, bet ji miela ir maloni, jos laukiame ir jai linkime augti ir didėti.

M.P. Redacija.

GEDULO ŽENKLE.

M. Malakūnienė.

(Pusmetis be Pulgio Andriušio).

"Žmogaus amžius - sako Dovydas savo psalmėse, - yra kaip žolė ant lauko. Kaip gėlė, kuri anksti žydi ir vakare nukertama yra ir pavysta. Ir kai vėjas pro ją praeina - tai jos nebėra - ir savo vietos ji daugiau nebepažįsta..."

Šaltas vėjas perėjo ir per mūsų bendruomenę. Amžinybėn nuputė gražiausią Gaidžių kaimo ir jo gojų, kalnelių ir paežerių išaugintą žiedą - rašytoją laureatą Pulgį Andriušį.

Dar nenudžiuvo ašara. Ar įvertinome ką turėjome ir ar įvertinti spėsime ką jis mums paliko? Neturėsime jo daugiau savo tarpe, nesiklausysime jo sodraus balso, kuris žavėjo savo žodingumu, kuris tiek kartų prajūkindavo iki ašarų...

Palikai mus, Pulgi be juoko.

Nematomas tu vaikščioji savo gimtaisiais laukais - protėvių sąmojum aplaistytais takais - grįžai į savo Rojaus sodą - nors silpnas, bejėgus kūnas liko gulėti čia, kur jis nuvyto - po svetimu dangum. (Nors sakei:-Taurągnuose mano seneliai palaidoti, Taurągnuose mano metrikai - tai kaip atsigulti kitur?...) Toli, toli nuo savo mylimų Gaidžių sustojo juos mylėjusi širdis.

Ir nei vėjas, nei laikas, nei aplinka neįstengs nupūsti ir nunešti to, ką Tu Pulgi, sukūrei - Tu pasistatei sau paminklą iš žodžių - kurių nei rudys sueda nei lietus nuplauna..

Nes viską, ką Tau davė žavinga Aukštaitijos žemė - Tu viską pasisavinai, viską priėmei - sukrovei visą jos grožį į savo gyvenimo didelį ir spalvotą žiedą - į savo kūrybą! Kol lietuvis dar kalbės lietuviškai - jis gėrėsis ir stebėsis Pulgio žodingumu, jo giliu žmonių pažinimu ir didele meile savo žemei, savai kalbai...

Ačiū Tau už tai!

Neornamentuotos kalbos generacijai kuri ateina po mūsų, šiame skeveldrų ir konkretinės dvasios pasaulyje, Pulgio sodri frazė, tobulas žodis tebūnie šviesi xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx žvaigždė ir kelrodis!

Kalbėk į juos! Vesk juos per mūsų kalbos lobynus! Nes tokio, kaip Tu, mes neturėjome ir greit kito tokio neturėsime!

Susirinkę Tavęs prisiminti, pažvelgti ir pasidžiaugti Tavuoju Paminklu- Tavo paliktais darbais - mes nulenkiame galvas su gailesčiu, su meile ir su pagarba. Tavo paties žodžiais leisk man pasakyti;

Sudiev Kvietkeli!
Atėjusi mirtis
Į pilką Tavo gūžtą
Užmerkė Tau
Pavargusias akis -
Ir Tu sakei;
- Žiūrėkite,
Štai aš, kaip klevas
Kazio gojaus lūžtu!
- Žiūrėkite,
Tai aš, pro Rojaus Vartus
Į tėviškę grįžtu!
Ir išėjai.
Laki siela paliko
Silpną kūną -
Su širdgėla didžia,
Čia žemėj svetimoj...
Mes užkasėme jį giliai, giliai...
Bet Mums Tu, Pulgi, Nemirei!
Nes visą savo dvasios
Didį turtą -
Mūsų rankose -
Gyviesiems žemej palikai!

Kaip bičių muzika skambės
Mums Tavo žodžiai,
Iš Tavo ežerų, miškų,
Kalnų ir gojų -
Mes rinksim juos,
Kaip renkame perlus -
Ir dėsimes širdin,
Ir nešim savo ainiams,
Ir saugosim
Tautos šviesiam Rytojui!

KŪDIKELIŲ VARDU

Elena Tubyte.

Diena, kada vaikas gimsta - yra džiaugsmo diena šeimai, giminėms ir draugams. Vaikui tai yra skaudžiausia diena jo gyvenime. Ne dėlto, kad jis gimdamas pergyvena didelį skausmą; noriu pasakyti apie kančia, kuria jam žmonės suteikia klinikose ir ligoninėse. Vos tik jis spėja užgimti ir jam tučtuojau atima motina. Pirmąsias savo 24 valandas jis turi išbūti masinėj kudikių salėj, bet ne ten, kur jis priklauso - savo mamos glėby.

Aš žinau, jus galbūt sakysit, kad jis dar nieko nejaučia, nesupranta ir jam vistiek; jis nori tik šiltai gulėti, būti sotus ir to užtenka.

Jūs klystat! Tą ilgai daktarai galvojo, kol nežinojo apie vaikučio gyvenimą prieš gimstant. Dabar jau yra žinoma,

MOTINA IR VAIKAS K. KOLLWITZ

kad kūdikis ne pasyviai laukia gimimo momento, bet tam jis visą laiką ruošiasi ir dirba. Beveik viska, ką jis užgimęs turės galėti, jis jau dabar praktikuoja; įsikabinti ir laikytis, sėstis ir gerti. Vaikutis motinos kūne jau čiulpia pirštelį. Paskutiniai medikų tyrimai ženklina kūdikį jau dabar ugdant savo asmenybę. Visos įtakos, kurias dar negimęs kudikis patiria, prisideda prie jo asmenybes ugdymo.

Kas tai per įtakingi jausmai? Motinos širdies plakimas, kuri kūdikis jau ketvirtame mėnesy jaučia yra pats svarbiausias. Negimęs kūdikis gali girdėti. Pirmiasia girdi lygsvaros organo pagelba ausies viduje, o po šešto mėnesio jau jis turi pilna išsivysčiusią klausą. Septynis mėnesius kūdikis girdi 18 milijonų kartu motinos širdį plakant dvigubu ritmu. Tas garsas nenutraukiamai surištas su globa, šiluma, saugumu, kuriuos jis motinos kūne pergyvena. Vaikui gimus tą įprasta "melodija" staiga nutruksta. Jeigu šiuo metu motina glaustu kūdikį prie krūtinės, jis vėl girdėtų tą patį mylimą garsą ir jaustų vėl tą pačią globą. Bet ligoninėse kūdikis žiauriai atplėšiamas nuo motinos. Tai baisi to mažyčio, dar tokio trumputelio gyvenimo drama.

Ar įsivaizduojat, ką tai reiškia? Jeigu jus kas perkeltų į kitą planetą, kur šviesa tokia aštri ir skaudina akis; oras toks skystas ir sunku kvėputi. Šalta ir jus labai bijote. O kas baisiausia, žmogus, kuriuo pasitikėjote, kurs visą laiką buvo su jumis, jis palieka. Jus nežinote, kur jis dingo ir ar vėl jį kada pamatysit? Taip jaučiai naujagimis. Todėl suprantama, kad toki staigu nuo motinos atskyrima reikia vadinti drama.

Yra dar vienas pagrindas, delko naujagimis turėtų galimai ilgiau girdėti motinos širdies dvitaktį plakimą.

Dr. Guenther Clauser, autorius knygos "Moderni tėvų mokykla" (Die modern Elternschule) ilgamečio kūdikio gyvenimo prieš gimstant tyrimo rezultate randa, jog kūdikiui motinos širdies plakimas nėra vien tik liuliuojanti lopšine. Tai turi visai kita lemiama įtaka.

Iki šiol tikėta, nors vaiko kalbos organai gana anksti išsivysto, kad vaikas pradeda kalbėti tik jau užgimęs. Dabar yra išaiškinta, kad dar negimęs kudikis nėra nebylys. Mėnesius jis girdi motinos širdį plakant: kartais smarkiau, kartais lėčiau. Daugelis faktorių rodo motinos širdi esant pirmąją kūdikio kalbos mokytoja. Viso pasaulio kūdikiai pradeda kalbėti dviskiemeniais žodžiais: mama, da - da ir panašiai. Žodeliai vėl perduoda motinos širdies dvitaktį plakimo ritmą. Tas kūdikio "pokalbis" su mamos širdimi negali būti taip staiga nutraukiamas. Tai turi būti vykdoma lėtai, pamažu pratinant prie išorinių garsų.

Visos motinos "pasigiria", koks gudrus jos poros savaičių vaikutis: "verkia, bet vos išgridęs žingsnius - nutyla" arba: "nori būti visą laiką tik ant rankų". Visa tai rodo kūdikį trokštant įprastos globos ir įprasto ritmo. Mes esame gailestingesni mažyčiams šuniukams ar kačiukams, nes atskyrę nuo motinos įdedame jiems šiltą guminę puslę ir įvyniojame laikrodį, idant jis tebejaustų motinos šiluma ir tebegirdėtų savo motinos širdį. Mūsų mažyčiams kūdikeliams mes esame tikrai labai žiaurūs.

Dr. G. Clauser kovoja ir kreipiasi į visas motinas ir tėvus prašydamas pagalbos prieš ligoninių šalta ir žiaurų elgesį su naujagimiais.

Primityviuose kaimo sąlygose gimę vaikai, kurie tučtuojau paguldomi motinos glėbin, turi daugiau galimybių išaugti gerai balansuotais žmonėmis. Tai aiškiai matoma tiesa, nes kaimiečiuose beveik nėra ne stabilaus charakterio neurotikų žmonių.

Aišku, ligoninės teisinasi įvairiais argumetais, esą: pirmas 24 valandas motina dar negali maitinti ir jai reikalinga ramybė. Bet tai netiesa. Yra įrodyta, kad motina geriau ir greičiau gali maitinti, nes švelnus kūdikelio čiulpimo bandymai greičiau išsaukia pieno produkciją. Svarbiausia, kad kūdikis yra nepaprastai nuskriaudžiamas atimant kas yra brangiausia - pirmąjį pieną. Pirmasis pienas yra geriausia apsaugos priemonė nuo įvarių apsikretimų pirmomis jo gyvenimo dienomis, nes jis pilnas vertingų vitaminų.

Kas liečia motinos ramybę?! Ar yra geresnis poilsis, kaip turint prie širdies savo kūdikį, girdėti jo švelnutį kvėpavimą, žiūrėti ir neatsižiūrėti: - tai mano vaikas!-Jeigu gimdei, tai žinai, kokia nerami ligoninėje gulejai, kokie rūpesčiai: - Ar jis neverkia? Ar jam nešalta? Ar jis ne šlapias? - Juk taip labai, labai norėjai jį spausti, glausti prie savo širdies? Juk tavo širdis instinktyviai jį šauke prie savęs - MOTINOS ŠIRDIES!

***

PIEMENAITĖ

Kadaise tu dainas dainuodavai
Senam gimtinės laukų vėjui.
Rytmečiai skambėjo virpančiom melodijom;
Tavo akyse žydėjo pievų pelenėlės.

Palinkusiam gluosniui upelio paslaitėj.
Svajones, pasakas sekei; savo sapnus.
Žadėjai išeiti ir grįžti karalaite
Ir apdovanoti mūs visus namus.

Į gelsvas kasas tu rugiagėles pynei.
Skindavai purienas deimantų rasoj.
Nesakei, jog liksi ilgesiu krūtinėj.
Prarastų akordų jaunystės dainoj.

Nesakei, jog metų prieblandoj dar lauksiu
Pargenant bandos mūs pievų takeliu
Murzina mano jaunystės karalaite.
Ar tu nežinojai, kaip tave myliu?

Pajauta.

Giminingumai.

Jaunamartė, užklausta, kaip jai patinka ištekėjus:
- Jokio skirtumo nuo anksčiau. Pirmiau aš laukdavau pusę nakties, kad jis eitų namo, o dabar laukiu puse nakties jo pareinant.

* * *

- Aš turėjau nesivesti, - skundžiasi vienas savo draugui bare. - Mano žmona neapkenčia manęs girto, o aš negaliu į ją žiūrėti blaivus.

* * *

Filosofo mirtis.

Mirštantis filosofas pakvietė savo advokatą ir gydytoją stovėti prie jo lovos vienam iš kairės, antram iš dešinės. Abu stovėjo ir laukė paaiškinimo, širdyje tikėdami gausią palikimo. Mirštantysis lingavo galva šypsodamas:-Štai mirštu, kaip Viešpats - tarp dviejų žulikų.

* * *

-Į sveikatą! - Žodžiai su stikleliu rankoj slogos neišgydo, bet medicina dar nieko geresnio neišgalvojo.

* * *

- Aš randu, kad „midi" suknelė labai praktiška raštynėj. - Viena sekretorė sako kitai. - Juo ilgesne suknelė, tuo trumpesni šefo diktantai.

* * *

GABIJA

SŪNUS

Angelo labai anksti galėjo ištarti „mama“, „papa“ ir visų seserų vardus. Žmonės stebėjosi nes nė vienas Soto il Monte kaimo vaikas taip anksti nekalbėjo, kaip šis berniukas, vėliau tapęs popiežium Jonu.

Būdamas 5 metų, vieną vakarą stovėdamas prieš Dievo Motinos paveikslą Angelo balsu užklausė :- Dievo Motina, ar Tu žinai,kur Dievas gyvena? Jo motina Mariana, sudėjus jam rankas ant krūtinės, išaiškino, jog Dievas gyvena kiekvieno žmogaus širdy. Gyvena ir jo, mažojo Angelo širdy.

Vieną ydą turėjo Angelo - jis buvo didelis smaližius. Saldumynai buvo jo didžiausia silpnybė. Jis pats prisipažino nekartą iš kaimyno pintinių avilių medų vogęs, nors bitės jį gana skaudžiai sugeldavo. Vieną kartą, kai daugelio bičių sugeltas ir kaimyno sučiuptas grįžo namo, motina traukiojo gylius ir liūdnai užklausė :- Angelo, ar tau skauda? - Klausime glūdėjo ir bausmė.

- Skauda? -Klausia mažasis Angelo. - Ne. Kodėl turi skaudėti? Man tik nieżti, bet ne skauda.-

- O ką tavo širdy esąs Dievas tau sako? - Klausia motina toliau.- Ką Jis sako, kai iš kaimyno avilių medų imi?-

- Dievas? Jis nieko nesako...-Kurį laiką pagalvojęs:-Jis juk kartu su manim medų valgė?!...

Motinai Marianai sunku buvo nesijuokti. Kaimynas stovėjo tarpdury ir reikalavo prie jo akių Angelo išlupti. Tėvas Battista persilenkė sūnų per kelią ir gerai keletą kartų įkirto į nuogą užpakalį. Angelo buvo vyriausias sūnus ir tėvui buvo skaudu jį lupti.-„Man širdį skauda su kiekvienu smūgiu, Angelo!“

Bet angelo lupamas tylėjo ir tėvui sustojus, sako:- Papa, pagalvok kad tu ir Dievą muši, kurs manyje gyvena...-

- Na, Dievo mušti aš nenoriu.Bėk laukan!-

Kartą susirgo jaunesnis brolis Ksaverio. Skaudėjo gerklę ir krūtinę. Kaimelyje nebuvo jokio daktaro ir kaimiečiai turėjo patys, kaip išmanydami gydytis.

Motina Mariana užkūrusi trikojį parūdijusiame puode emė virti vaistus Ožkų sviestą ištirpius, piaustė plonai svogūnus, įbėrė džiovintos arnikos ir nuėjo į rūsį atsinešti medaus. Viską reikia pamaišant suvirinti ir tokią „mostį“ ligonis kabina šaukatu. Bet medaus puodynėlė buvo tuščia.

- Angelo! -Sušuko motina.-Ar tu medų iškabinai?-

- Aš. - Prisipažino Angelo.

- Man vaistams reikėjo medaus, o tu jį suvalgei. Jeigu brolis mirs, tu būsi kaltas.-

Jokio baudžiamo smūgio, jokio kito didesnio barimo.

Broliukui karštis vis kilo ir vakare pakvietė kunigą, Don Rebuzzini. Visa šeima klūpojo prie sunkiai sergančio vaiko. Vienas Angelo stovėjo ant krūtinės sudėjęs rankas. Balsiai, viseims girdint jis meldėsi:- Dieve mano širdy, jeigu Tu leidai, kad aš suvalgyčiau medų, tai Tu turi iš mano širdies išeiti. - Jo balsas šaukte šaukė:- Dieve, Kurs esi, neleisk broliukui mirti! Geriau paimk mane, bet tegul gyvena brolis. Aš Tau pažadu niekada daugiau nebesmailižauti!-

Po vidurnakčio karštis ėmė krisiti. Tėvai Roncalli per naktį dėjo vaikui šaltus kompresus, o Angelo iš kalnų upeliuko nešiojo vandenį. Saulei virš Soto il Monte tekant, mažas silpnutis Ksaverio buvo be karščio. Nuo to laiko jaunasis Angelo suko iš kelio saldumynams.

Nors jis buvo mokykloje jauniausias, jis buvo geriausias mokinys savo klaėje ir dažnai statomas pavyzdžiu. Jo draugams tai nelabai patiko ir jie įvairiai jam „atsilygindavo“.

Vėliau Angelo pasisakė kunigui noris tarnauti Dievui. Diena po dienos visas Soto il Monte kaimas sužinojo, kad Angelo Giuseppe Roncalli nori būti kunigu. Jie šnibždėjosi:-Ką, tas neužauga Angelo nori būti kunigu? Jis tik po stalu gali žiūrėti, ne virš stalo.-Klebono virėja Catharina visiems, kas girdėti norėjo ir kas nenorėjo, pasakojo apie Angelo norą tapti Dievo tarnu. Ach, kad ji būtų tylėjus! Pietro, Luigi ir Peppo ir visi Soto il Monte vaikai ėmė ji erzinti ir pravardžiuoti: -Kunigėli! Kunigėli! Atleisk mums mūsų nuodėmes!-Jie dažnai būdavo dar žiauresni ir gatvėje klaupdavosi prašydami „nuodėmių atleidimo“.

Sunku, baisiai sunku buvo vargšui Angelo atlaikyti erzintojus. Vieną dieną, per kaimo laidotuves, įvyko:

Visi ministrantai, bažnytiniais rūbais buvo išrikiuoti procesijoj.Angelo turėjo smilkintuvą ir supo į kairę ir dešinę, į dešinę ir kairę, kad neužgestų.

- Na, kunigėli, kada tu mišias laikysi?-Užklausė šalia stovįs Peppo.-Kada mes tau tarnausim?-

Angelo supo kodylą ir tylėjo, nors jo supimas darėsi vis stipresnis ir vis aukščiau ir štai, palietė Peppo galvą. Peppo pakėlė kryžių, kurį jis nešė ir nutaikęs kirto Angelo per galvą. Angelo pargriuvo. Kai jis nuo gauto smugio atsigavo, tada jau buvo galas kantrybei, galas viskam. Jį užvaldė nieko nebematantis pyktis. Kas jam laidotuvės, kas jam kunigas, kas jam tėvai ir kaimynai? Jis greit pašoko ir spyrė Peppo į pilvą. Peppo griuvo ant kitų ministrantų, tie griuvo ant kunigo. Viskas susimaišė ir visi gulėjo ant žemės. Žmonės stovėjo apstulpę ir išsigandę nežinojo ką daryti. Angelo sugniaužęs kumsčius mušė Peppo. Niekas nebesirūpino karstu ir visi žiūrėjo į besimušančius vaikus.

Kunigas Don Rebuzzini pakilęs norėjo numalšinti vaikus, bet jo kojos buvo per silpnos: kai besimušantieji vaikai į jį atsidaužė jis , vėl gulėjo ant žemės. Don Rebuzzini vaikus išskirti nepavyko. Įsimaišė vaikų tėvai, įsimaišė ir kiti kaimo vyrai, jausdami esant gerą progą. suvesti kaikurias asmeniškas sąskaitas. Mušėsi visi.

Vėliaus Don Rebuzzini liepė nunešti karstą atgal į bažnyčią ir iš naujo pradėti. Šį kartą laidotuvių apeigos praėjo tyliai.

Septynias dešimtis metų vėliau, kai popiežius Jonas 23 Romos „Regina Coeli“ kalėjime liepė jį nuvesti į sunkiųjų kalinių koridorių ir susišaukęs kalinius prie savęs, kalbėjo: Savo jaunystėje ir aš nebuvau pavyzdingas vaikas ar dorybės veidrodis Ir manyje užsidegdavo pyktis. Tas nesuvaldomas pyktis, kuris daugelį jūsų padrė nelaimingais. Ir aš vaiku būdamas dažnai iš laidyklės šoviau, kai mane neteisingai įerzindavo. Kas žino, ar laidyklė nebūtų tapusi revoleriu, jeigu aš nebūčiau turėjęs gerų tėvų, kurie išmokė mane pyktį suvaldyti. Be savo gerųjų tėvų, gal būčiau ir aš patekęs į kalėjimą. Taip, mano mieli draugai, žmogaus širdis paslaptingas padarinys. Virš visko yra ir bus Malonė jeigu žmogus gali visą savo gyvenimą nueiti teisingu keliu.-

Nuotraukoje - Lietuvių tautinių išdirbinių kampelis tarptautinėje Expo 71 parodoje - Geelonge.
Virginija Norvydaitė aiškina australems apie lietuvių tautinį meną, rodo Vytį pagamintą p. M. Kymanto.

Alės Laiškai

Atšventėme jau savo 20-ties vedybinių metų sukaktį. Per tiek metų mes visi vienokiu, ar kitokiu būdu pakeitėme savo paźiūras ir išvaizdą, nors to nejaučiame ir galvojame, kad mes vis toki patys. Ypatingai vyrai to nenori suprasti.

Aš prisimenu, kaip viename pobuvyje aš nugirdau besikalbant. Vienas giliai atsidusęs dėstė kitam '' ...kad mano žmona tiek pasikeis ir visai išeis iš fasono to aš negalvojau!'' Kitas pridurė: ''Manoji irgi visai nepanaši į tą gražią mergaitę kuri ji anksčiau buvo. Šiandien ji atrodo kaip mano uošvė...' Vienas paźįstamas man aiškino, kad jis, prisiminęs jaunystę, jaučiasi apgautas. Ilgai užtruko, kol jis galėjo suprasti, kad ir pro jį gerasis laikas nepraėjo be pėdsakų, kad iš buvusio jaunuolio pasidarė solidnas ponas, su pilveliu ir plike. Aš jam pasakiau, kad norėdamas tą pripažinti, jis turi tik į veidrodį pasižiūrėti. Gaila, bet dažniausiai vyrai mato save tiktai per ružavus akinius.

Faktinai jie galėjo savo nusivylimą dėl žmonos pasiketimo numatyti. Reikėjo jaunystėje tiktai šiek tiek fantazijos turėti, kad įsivaizduoti, kaip žmona, kurią rengiasi vesti, maždaug atrodys už 20-ties metų. Kokiu greičiu šis pasiketimas įvyks-ta, priklauso nuo atitinkamo žmogaus tipo.

Sužinojau, kad tamsių plaukų moterys pietietiškos išvaizdos, linkusios į greitesnį senejimą ir pilnėjimą. Blondinės liekno tipo, truputį ilgiau nesensta. Kartais paskutiniosios net į sausumą linkusios. Gana gerą apraišką matyti iš uošvių. Daug tiesos randame posakyje:''Kaip motina, taip duktė!'' Beveik užtikrinti galima išorini išsivystyma jaunos merginos, jeigu abu jos tėvai tam pačiam žmogaus tipui priklauso. Dažnai gi peršokama viena generacija. Taigi kas labai užtikrintai norėtų žinoti, kaip jo žmona už 20-ties metų atrodys, tas turėtų ir jos senelių nuotraukas pasižiūrėti. Kokiai senelių porai savo dėmesį atkreipti, reikėtų numatyti, ar duktė linkusi į motiniškąją pusę, ar į tėvo. Net daktarai užtikrina 70% tikslumą.

Visdėlto turėtume suprasti, kad su laiku žaisti negalima. Senėjimas nesulaikomas. Bet ar galėtume surasti moteri, kuri to nežinotų? Kiekviena stengiasi kiek galima išlaikyti savo patrauklumą ir jaunatviską žavesį.

Yra labai neteisinga visus reikalavimus statyti tiktai žmonai. Kiekvienas vyras, kurio plaukų skyrimas pradėjo retėti ir liemuo išpilnėti, neturėtų to užmiršti. Atrodo, kad jaunai išsilaikyti yra reikalingas priešingumas. Aš pastebėjau tą ir gyvulių pasauly: Lankydama viena artimą asmenį senelių ligoninėje aš pastebėjau jos kambaryje katę, kuri sėdėjo susitraukusi, nejudri, akis primerkusi. Pagalvojau, kad ir katė turėtų būti palyginamai jau labai seno amžiaus ir vieną dieną, neiškentusi paklausiau matronos, ar seniai ta katė su senelėm čia gyvena. Mano nustebimui sužinojau, kad katė vos 7 ménesiu senumo. Gyvendama su senelėmis, ji prisiėmė visą tą senumo atmosferą. Įdomu, ar sena katė gyvendama jaunų žmonių tarpe pasikeistų priešingai?

Mes moterys žinome, kad vyrai mėgsta gražią, jauną merginą akimis ilgai palydėti. Atleiskime jiems už tą jų silpnybę, juk mes irgi žavimės jaunais, tvirtais vaikinais.

***

1958 metais jam buvo uždėta triguboji Popiežiaus Karūna-Tiara.„Pereinantis popiežius“ šnibzdėjo normaliai „gerai informuoti rateliai“ Romoje. Jie apsiriko. Popiežius Jonas 23 apkirpo Vatikano protokolo kasas Jis lankė darbininkus jų darbovietėse jis pietauti pasikviesdavo svečių, jis pėsčiomis ėjo Romos gatvėmis. Jis „plačiai atidarė Bažnyčios langus ir įleido šviežaus oro“. Jis ieškojo pokalbio su ateistais, jis įsteigė „Sekretariatą Krikščionių Suvienijimo Propagavimui“. Jis sušaukė katalikų vyskupus į Romą didžiajam Concilui. Tariamasis „pereinantis popiežius“ pasirodė didžiuoju Perėjimo popiežiumi. Perėjimo į naują Bažnyčios erą.

1963 metais jam mirus Katalikų Bažnyčia liko nebe ta, kas buvo. Jis mirė pasaulio mylimas.

Papa Simpatico.

(Iš knygos H.G. Kernmayr „Auch Päpste waren Lausbuben“. Popiežiaus Jono paties papasakota autoriui).

LIETUVIŲ DIENŲ MELBOURNE K-TO DARBAI.

Nors Lietuvių Dienos praeityje, tačiau Komitetas nebaigė savo darbų. Svarbiausias rūpestis buvo suvesti galą su galu. Suvedus apytikslę apyskaitą atrodo, kad bus galima paremti Australijos lietuvių spaudą, kuri maloniai talkininkavo skelbdama visus L.D. Komiteto pranešimus, o taip pat suteikti šiokios tokios paramos tolimiausiųjų vietovių L. Dienose dalyvavusiems jaunimo vienetams.

***

GABIJA

IŠKYLA.

Matavau šaukštu reikiamą vyno kiekį, kuris buvo nurodytas „Beef Stroganoff“ recepte, kai suskambėjo telefonas: „Mes važiuojame savaitei į Halls Gap apylinkę stovyklauti“, sako pusbrolis, „Jei turit ūpo atvažiuokit“.

Jis man aiškiai nupasakojo kur jie apsistos, kad lengviau būtų surasti. Kai susėdom vakarienės valgyti, pasakiau vyrui apie pusbrolio pasiūlymą. Jis seniai norėjo ten nuvažiuoti ir šią progą nutarėme nepraleisti. Oras buvo palyginamai šiltas ir gražus. Išvykome anksti, kad turėtume visą dieną apylinkių apžiūrėjimui, nes tiktai dvi dienas galėjome ten būti.

Nakties juoda tamsa vos pradėjo pereiti į pilkumą, kai mašina nešė mus per tuščias miesto gatves į pagrindinį kelią. Pilkumas vis šviesėjo, o važiuojant per Balarato medžiais apsodintas alėjas, saulutė savo auksiniais spinduliais jau žaidė medžių lapuose. Mašinų kelyje neperdaugiausia, tai sklandžiai nešėmės tolyn. Nuo Ararato pasukome Halls Gap link. Tuo jau monotoniškos lygumos vaizdai pasikeitė ir tolumoje matėsi ištisa kalnų grandinė. Atvykę į Halls Gap reikėjo atydžiai stebėti, kokiu keliu mums pasukti, kad surasti tą pasakišką kalnų ežerą, kur pusbrolis ir dar viena šeima stovyklavo. Nuo čia kelias vedė į kalną. Tai ištisas medžiais apaugęs kalnynas, vadinamas The Grampians. Pavažiavę tuo kalnų keliu apie 10 mylių, dešninėje pusėje, pamatėme, kaip sidabras žėrintį ežerą. Dabar jau drąsiai pasukome į ežero pusę ir už poros mylių atsiradome stovyklavietėje. Pusryčiams mus pavaišino tame ežere pagautais ešeriais, o po pusryčių, dar kiek pailsėję, nutarėme apžiūrėti garsiuosius McKenzies Falls. Tai kriokliai, kriokleliai, kurie einant žemyn susijungia į gana didelę vandens masę ir kuri atrodo, kaip plastikinės kabančio paklodės. Pačioje apačioje tas visas vanduo dideliu trenksmu atsimuša į akmens skalą ir putodamas išsilieja į visas puses. Visi stebėjome tokiu gamtos sukurtu grožiu. Aš pavadinau juos miniatūrine Niagara.

Sekančią dieną, po žuvavimo ekskursijos, pusbrolio žmona Janė būtinai norėjo mums parodyti nuostabų „Wonderlandą“. Mes jautėmės aptingę, bet ji įtikino mus, kad mums būtų didelis nuostolis, jei atsisakytume tos ekspedicijos. Iš visos mūsų grupės mes tik trys ryžomės tuos stebūklus pamatyti ir su mašina privažiavę kelio galą, išlipome ir pradėjome žygiuoti. Janė jau ėjusi tuo keliu, todėl ji buvo mūsų vadovė. Paėję galiuką į kalną, pamojavome ranka likusiems ir pilni entuziazmo, žingsniavome nurodytais ženklais ir užrašais į kalną. Saulutė kaitino mūsų pečius, nes kalnas buvo apyplikes, tik šen bei ten augo nuskuręs medelis ar krūmokšnis, Visas kalnas buvo iš akmens, tik vietomis, kur buvo kiek užnešto žemės, išdygo medelis, bet paaugęs jis nulinko ir ėmė skursti, nes jis neturėjo kur įsitvirtinti ir įleisti šaknis.

Išlošti ar pralošti! Pradėjome kur daugelis kitų kopikų baigia - nuo „The Kanyon“. Tai ilgas tarpeklis ir pakėlus galvą, aukštyn, matosi tik siauras dangaus ruoželis. Aš negalėjau atsižiūrėti granito didingumu ir gamtos skulptorės sugebėjimais. Savotiškas jausmas apėmė mus, nes ten taip ramu, taip tylu, kad pajunti savo menkystę. Dirbtiniais laipteliais išsikapstėme iš to tarpeklio ir nurodytomis baltomis rodyklėmis, kurias iš skautavimo laikų atsimenu, kad jos reiškia „šiuo keliu eik!“ Šiuo keliu ir ėjome tolyn ir aukštyn. Dabar laisviau galėjome atsikvėpti, nes turėjome daugiau erdvės. Čia einant tik tarpais pamatai įvairiausių formų didžiulius akmenis, kuriuos milžinai nešdami išmėtė. Ant jų yra užrašai su tinkamais pavadinimais. Vienas, nuo kurio lėtai vanduo teka, pavadintas -nuotakos velionas, kitas - banginio galva, dar kitas -moters skrybėlė. Šitas paskutinis pavadinimas tinka sėdinčios karalienės Viktorijos atvaizdui, su gražia skrybėle ant galvos. O kiek daug mes radome Puntukų! Vincas iš džiaugsmo net ant vieno užlipo. Nepailsėję leidomės nukariauti tos kalnų turtininkės. Dar nusiplovėme rankas prie permatomo mergelės su rožiniu veidu šydo ir eidama tolyn jaučiau, kaip kiekvienas naujai sutiktas akmuo mus kaip pikta auklė viliojo vis tolyn ir tolyn į dykas uolas ir žiojinčius prarajus, kurie kiekvieną akimirką tykojo mus praryti. Pagaliau priėjome užrašą „Silent Street“. Tai ilgas siauras tarpeklis, su dideliais akmens gabalais, kaip grybais, kabančiais ant šonų. Vienas akmuo, toks atkaklus milžinas, stovi ant vienos kojos kiekvienu momentu pasiruošęs šokti ant įsibriovėlių. Niekas iš mūsų nekalbėjo, nes galvojome, kad vien tik balso skambesys gali padirginti jį. Nudžiugome pamatę laiptelius, nes nesijautėme jaukiai eidami ta gatve. Užlipę laipteliais pamatėme kad tikslas jau atsiektas, esame viršūnėje! Jeigu kas iš apačios per teleskopą būtų į mus žiūrėjęs, tai būtume atrodę kaip trys musės, kurios rėplinėja ant šilkinės kepuraitės, kuri dengia kalnų karaliaus galvą. Priėjome prie tvorelės, kuri pastatyta ant pačio kraštutinio iškyšulio: pažiūrėjau žemyn ir nustebau - sidabrinė lėkštė pamesta ant rusvo patiesalo, tai vienas iš daugelio tos apylinkės ežerų, kurį supa nurudavusios pievos, o motelis ir vasarnamiai gulėjo aplinkui, kaip išmėtyti vaikų žaisliukai. Atsigrįžęs matėsi tolimesnis kalnynas, visas medžiais apaugęs mėlynuojantis švarioje atmosferoje.

Nors tik apie 2,5 mylios kelio iki viršūnės, bet jautėmės, kaip būtume užkopę į Matterhorną ar Monblaną -jautėmės nugalėtojais. Kelias atgal buvo trumpesnis. Mano bičiulis Vincas buvo laimingas, bet gailėjo, kad jo Onutė negalėjo tuo reginiu pasigrožėti. Aš jaučiu, kad niekuomet dar neišgyvenau tokios nusisekusios dienos. Grįžę suruošėmė pokylį prie degančio laužo ir tarėmės, kada vėl turėsime progos eiti į tą pasakišką karaliją. Nuovargio nebuvo nė žymės.

A. Šmitaitė

***

AUKSAS.

Paruošė A. Baltrukonienė.

Nuo neatmenamų laikų, per visą žmonijos istoriją, nuo ankstyviausiai žinomos civilizacijos, auksas buvo branginimas ir vertinamas savo medžiaginiame stovyje, o taip pat kaip simbolis, kaip nepalyginama vertybė ir retenybė protiniame ir dvasiniame žmonių gyvenime.

Romėno Pliny (23-79 AD) šio metalo savybių aprašymą galima lengvai suprasti dvejopa prasme: metalas-žaliava ir kaip kokybės analogiją. Toks susipynęs palyginimas slepiasi žmonių širdyse.

Iš visų substancijų auksas vienas nieko nepraranda jį kaitinant ir išlieka net po didelių gaisrų ir po kūnų sudeginimo ant laužo. Yra faktas, kad kuo daugiau jis yra kaitinimas tuo geriau...Geriausia grynumo įrodymas yra aukštas tirpimo laipsnis. Taip pat keista, kad substancija sušvelninta medžio anglies, kuri padaryta iš smarkiausiai degančių malkų, greitai įkaitinama su spaliais ir tada sulydoma su švinu, kad išsivalytų. Kitas pagrindas auksą gerbti yra, kad jį naudojant jis mažiausiai nusidėvi. Ir vėl, kad nieką negalima išplakti į plonesnes plokštes, arba smulkiau išdalinti...Viršijant viską, vien auksą randame smulkių dulkių grynuoliuose.

Pagaliau, nei rūdis, nei kitos žalingos medžiagos negali sunaikinti jo puikumą arba sumažinti svorį. Taip pat nei sūrymas, nei actas, tie du materijos naikinimo viešpačiai, nepalieka jokios žymės ant jo.

Iš šio aprašymo aiškiai matome, kodėl auksą jo fizinėje formoje naudojo reprezentavimui šviesos, turto, išminties ir pranašumo per visą kultūringos žmonijos istoriją. Tai buvo gyvenimo esmė ir eleksyras ir jis atstovavo ką vadino „Nesunaikinamas minimumas žmogaus sieloje“. Taip pat lengva matyti, kodėl jis stovi kaip centrinis simbolis religijos tradicijose. Jis palyginamas su auksine saule, kuri stovi mūsų fizinio pasaulio centre, duodama šviesą ir gyvybę. Magiškoje korespondencijos sistemoje, auksą ištikro lygino su saule.

Graikų rašytojas Hesiod pasakoja kad pasaulio pradžioje Olimpo dievai pirmiausia sutvėrė žmones iš aukso, kurie gyveno kaip dievaičiai neaptemdytoje laimėje. Kristaus gimimo istorijoje Magi atnešė mažam Jėzui aukso, kuris buvo viena iš aukojamų brangenybių. Krikščioniškame simbolizme auksas atstovauja dievišką dvasią, šlovę, džiaugsmą ir meilę.

Mūsų dienų kultūroje, nebūtinai sujungta su kokia nors religine forma auksas atstovauja tobulumą, ką gali ma spręsti iš tokių frazių: aukso amžius; auksinis vidurkis; auksinė taisyklė.

Visų tautų padavimuose auksas vra vilionė ir premija, kaip mes žinome iš tolimo miesto pakartotinos pasakos, ar tai būtų -El Dorado, Timbuktu ar daugelio kitų -kur gatvės išgrįstos auksu ir kur turto daugiau negu galima sapnuoti.

Aišku nė vieno nerasite, kas pastoviai būtų laimingas, ar pastoviai geras-priklauso kas ir koki jo tikslai, todėl nesunku surasti, kad kita vertus auksas gali simbolizuoti gobšumą, pagundą, korupciją, tuštumą, išdavimą. Pasaka apie karalių Midas, kuris buvo nubaustas dėl savo gobšumo tuom, kad viskas ką jis lietė pavirto į auksą, yra pavyzdys kas galėtų atsitikti jei tikslas to, kuris naudojasi auksu vra žemesnis, negu vertingas metalas.

Natūralu, kad yra daug tautosakos susijusios su auksu. Net šiuo laiku daug žmonių galvoja, kad nešiojant aukso karolį aplink kaklą, galima išvengti įvairių ligų-nuo skaudamos gerklės iki skrofuliozės (anksčiau taip vadindavo limfinių glandų tuberkuliozę). Taip pat kai kur dar tikima, kad jis apsaugos nešiotoją nuo paskendimo: anksčiau britų jūrininkai nešiojo paprastus aukso auskarus kaip amuletus. Sąryšyje su aukso naudojimu magiškiems pagrindams yra reikšminga, kad magikas auksą rezervuoja aukščiausioms ir svarbiausioms ceremonijoms.

Plačiausia alchemijos literatūra buvo susidomėjusi kaip pakeisti žemesnius metalus į auksą abejose formose -literatūriniame suvokime ir kaip simbolis išvystymui pačios alchemikos. Alchemija, kaip ją praktikavo jau nuo 8-to šimtmečio nešioja Jabiro ibn Hayyan stampą, El-Sufi pavarde (vakariniame pasaulyje žinomas kaip Gerber), kuris pateikė teoriją, kad visi metalai yra sudėti iš dviejų pagrindų, panašių į sierą ir gyvsidabrį. Jo nuomone, atsiradimas skirtingų metalų rūšių pareina nuo to, kad šie du pagrindiniai metalai ne visada pasitaiko grynoje formoje ir lygiomis dalimis sumaišyti: tokiu atveju rezultate atsiranda sidabras, švinas, cinas, geležis ir varis. Jeigu sieros ir gyvsidabrio pagrindai yra gryni ir susimaišę tobulu balansu, rezultatas -auksas.

Abejose sąmonėse, mokslinėje bei metaforinėje auksas reprezentuojąs visišką tobulumą pasireiškia taip pat 13-to šimtmečio veikale „Speculum Alchemae.(Alchemijos veidrodis) kur Roger Bacon, anglų filosofas ir mokslininkas pažymi: „Aš turiu jums pasakyti, kad gamta visados siekia aukso tobulumo: bet daugelis įvairių atsitikimų tai sutrugdo ir taip jis pasikeičia į kitus metalus“.

Gal dar ir šių dienų moterims praeities mistika turi šiek tiek įtakos. Jos auksą labiausiai mėgsta įvairiausių papuošalų formoje. Auksas su brangakmeniais moterims atstovauja niekad ne svyruojančią vertybę-turtą, kurį jos įvairiausiais atsitikimais gali pademonstruoti privačiuose ar bendruomeniniuose subuvimuose, tuom įrodydamos savo vyrų finansinį pajėgumą. Ir mūsų karalienė Ona Vytautienė gyveno prabangoje. Ji priimdavo daug svečių iš vakarų ir iš rytų ir gaudavo gausių dovanų. Vytautas su Ona dovanomis taip pat nesivaržydavo. Iš istorijos žinome, kad Ona dovanojo Vokiečių imperatoriaus Zigmanto Liuksenburgiečio žmonai sabalių kailio apsiaustą, perlais siuvinėtą ir aukso sagomis išpuoštą. Taip pat auksu siuvinėtų staltiesių ir pan. Matome, kad ir mūsų Lietuvių tauta nuo ankstyviausių laikų auksą vertino ir juo puošėsi.

VIOLETA IR DAVID CROFT

ŠAUNIOS VESTUVĖS.

Gegužės 1 d. Šv. Joachimo bažnyčioje Lidcombe kun. P. Butkus sujungė Violetą Deikutę su Dovidu Croft. Iškilmingų pamaldų metu giedojo Sydney oktetas vadovaujamas p. Br. Kiverio.

Violeta Deikutė yra gerai žinoma Sydney lietuviams, ji nuo mažens aktyvi skautė, tautinių šokių šokėja. Praeitais metais baigė mokytojų semnariją (College) ir pradėjo mokytojauti Cabramattoje. Jos išsirinktasis Dovidas yra taip mokytojas, tą pačią mokyklą baigęs ir mokytojauja Liverpool.

Vestuvinė puota į kurią susirinko per šimtas svečių įvyko Alise House. Jaunuosius sveikino ir daug laimės linkėjo tėvai, kun. P. Butkus linkėjo nenutolti nuo lietuvių bendruomemės ir kt. ypač daug buvo sveikinimų telegramomis.

Ponai Deikai yra Sydney lietuvių bendruomenės veiklūs nariai. Vytautas Deikus yra kelis kartus buvęs Sydney Apylinkės pirmininkas, anksčiau daug dirbęs suskautais.

Jaunajai porai linkime gražiai įsikurti ir įsijungti į mūsų lietuvišką bendruomenę, kaip daugelis mišrių porų jau yra įsijungusių.

am.

PAVYKĘS CARITAS IR "DAINOS" BALIUS.

Esant nepaprastai puikiam šiuo laiku orui į ruoštą Caritas ir Dainos choro Balių atsilankė rekordinis skaičius svečių. Svečių matėsi iš įvarių vietovių. Dr. ir Ponia Kišonai net iš tolimojo Stroud.

Didžiausia šio vakaro atrakcija tai gera ir stipri meninė programa. Šiais metais pirmą kartą Sydnejaus lietuviams pasirodė gražiai užsirekomendavusi Wollongongo apylinkės p-lė R. Černiauskaitė iš Port Kemblos. P-lė Černiauskaitė, kaip vietinėje spaudoje paskelbta daug žadanti baleto šokėja. Sydnejuj R. Černiauskaite puikiai išpildė du šokius ir publikos buvo šiltai priimta.

Gražinos Žigaitytes ir Dariaus Gečiausko duetas. Abudu jaunuoliai yra sydnejiskiai gerai pažįstami. Gražina, skautė, tautinių šokių šokėja, dainininkė, aktorė it t.t. Darius nors dar jaunas, bet staigiai kylantis viešumon lietuvių bendruomenėje jaunikaitis- dainininkas- kompozitorius.

Abudu jaunuoliai išpildė pasigeretinai dvi dainas. Svečiai atsidekojo karštomis katutemis.

Toliau sekė žinoma Danutė Dulinskaitė. Danute taip pat žavėjo svečius grakščiu šokimu ir švelnia šypsena.

Meninės programos užbaigumui pasirodė "Dainos" choras vadovaujamas B. Kiverio. Pradžioje pasirodė vyru choras išpildydami "Plaukia Nemunėlis" muz. Andriulio ir "Ramovėnų Maršas". Su "Ramovėnų Maršu" publika taip lengvai nepaleido ir jį reikėjo vyrams pakartoti. Užbaigai į sceną atėjo gražiomis ilgomis suknelėmis pasipuošios moterys. Mišrus choras išpildė "Atsisveikinimas su giria", "Gimtinės Daina", "Atvažiuoja Meška" ir ant pabaigos, nesiliaujant katučių audrai, choras dar padainavo "Vilniuj Žydi Liepos" muz. K. Kavecko.

Nebūdamas muzikas negaliu komentuoti, kas liečia muzikalinį dainų išpildymo lygį, be drąsiai galiu pasakyti, kad choras puikiai atrodė. Chorui akompanavo Zita Belkutė. Pasibaigus meninei programai Kun. P. Butkus Caritas Pirm. trumpai padėkojęs programos dalyvaims įteikė dovaneles.

Zanavykas

PAVYKUS IŠKILA - GEGUŽINĖ.

Š.m. balandžio men.26 d. Sydnejaus Savaitgalio mokykla turėjo savo gegužynę - iškilą, kuri įvyko skautų žemėje Ingleburne. Diena buvo puiki, tad jau iš ryto tėvų komitetas, mokyklos Vedėja su keliais mokytojais sukruto statyti stalus, kėdes, suolus ir tvarkyti aikšteles. Tuoj pat sugužėjo vaikučiai su tėveliais, dedukais bei močiutėmis ir skautų žemėje užvirė gyvenimas. Neužilgo atvyksta mokyklos globėjas kun. P. Butkus su jaunimo draugu p. A. Pluku. Tarp jaunimo buvo pravesti įvairiūs žaidimai, lenktynės ir laimėtojai tėvų komiteto buvo apdovanoti dovanėlėmis. Lenktynės buvo ir tarp tėvelių, kur sukelė gardaus juoko jaunimo tarpe. Laimėtojai buvo apdovanoti irgi. Apie 12 val. 30 min. mokyklos Vedėja paskelbė pietų pertrauką. Teko matyti labai skaniai valgant atsineštus sumuštinius ir čia pat iškeptas dešreles bei kepsnius. Po pertraukos kun. P. Butkus suorganizuoja lietuvišką dainą, kurios atgarsiai sklinda po visą mišką. Senesnieji net ir pašoka. Jiems pritaria akordijonu p. A. Plukas, Paįvairinimui vaikučiams suruošima dar viena prašmatnybė-obuolių valgymas nuo virvutės. Čia buvo daug skanaus juoko, nes šis "valgymas" buvo labai įtemptas. Laimėtojai ir vėl buvo apdovanoti dovanėlėms. Nurimus dainai didesnieji pradėjo žaisti tinklinį, kuris buvo gana įtemptas, nes pareikalavo daug prakaito. Išsiėmę skubiai gaivinosi gėrimėliu, o pailsėję pradėjo ruoštis namo, ir priartėjus 5 val. stovykla vėl liko tuščia ir sutvarkyta, kaip buvo rasta iš ryto.

Primenu, kad š.m. gegužės mėn 29 d. Sydnejaus Savaitgalio mokykla-tėvų komitetas ruošia savo šaunų metinį balių Lidcombės Dancers Klubo salėje, tad iki malonaus pasimatymo.

Buvęs.

GEELONG'AS.

A.L.B. Apylinkės visuotinas susirinkiams įvyko 25.4.'71.

Susirinkimą atidarė val. pir, A. Jomantas kuris atsiklausęs susirinkimo pakvietė pirmininkauti p. Norvidą ir sekretoriauti p. Kymantą.

Toliau sekė pranešimai. Val. pir. pranešė kad 1971 m. sausio mėn. 18 d. galutinai priimti ir patvirtinti A.L. Geel. Bendruomenės teisiniai dokumentai liečiantys nekilnojamą turtą bei bendruomenės pripažinimą australų įstaigose. Dokumentas patvirtintas - Titile stamp duty office anspaudu bei Apy. narių, aus. direktorių ir liudininkų parašais. Tokiu būdu atrodo kad pirmą kartą Australijoje Liet. Bend. yra pripažinta kaip pilnatelsė organizacija australų tarpe (tuo turėtų susirūpinti ir kitos apy. bei Kraš. val.). Toliau pir. skaitė svarbe snes ištraukas iš valdybos turėtų posėdžių kurių buvo 18.

Iš ten paaiškėjo, kad G.L. Association (namų Taryba) atsisakė savo knygas patiekti ben. rev. komisijai patikrinti, kaip buvo nustatyta visuotino susirinkimo (nors ir patys buvo tai pažadėję rev. kom.) Taip pat atsisakė vesti tolimesnius statybos bei lėšų telkimo darbus ir nėra gražinę eilę dokumentų.

Val. pir. pasiulius susirinkimas suteikė Garbės Nario vardą šiems asmenims L. Bertašiui, A. Skėriui, M. Kymantui.

Toliau sekė val. organų rinkimai. Atsisakius buv. val. pir. A. Jomantui kandidatuoti sekančiai kadencijai, pasitraukė ir keletas kandidatų. Likę kandidatai buvo išrinkti sekančiai: p. Česekas, Saldukas, Paškevičius, Stukevičius, Steponavičius, Dr. Skapinskas, Kymantas, Brazdžionienė, Mažylis, Mykolaitis.

Į Revisijos kom. išrinkta:
Baltrūnas, Deckys, Jomantas jun. Bindokas, Pisarskis.

Į Garbės Teismą:
Norvidas, Slavickas, Andrikonis, Čerakavičius, Grufas, Čerakavičienė, Venckus.

Klausimuose ir sumanimuose buvo pravesta visų organizacijų nutarimas, kad į balius įėjimo mokestis turi būti nemažiau $1.50 išskyrus pensininkus ir studentus.

Vienas trečdalis tos sumos turi būti mokama ben. namų admi.-kasininkui, ta suma bus panaudota namų statybai.

N.J.

ADELAIDĖS KRONIKA.

Lengvo širdies smugio ištiktas, žinomas adelaidiškis Jz. Riauba, išgulėjęs vieną savaitę Adelaidės karališkoje ligoninėje, pasveiko. Gydytojų įsakymu, dar vieną savaitę turės gulėti namuos. Skubaus pasveikimo nuoširdžiam "M.P." bendradarbiui.

***

Visi pakvietimai į būsimą Pabaltiečių Moterų balių jau išparduoti. Tai pirmas toks įvykis Adelaidės bendruomenės gyvenime. Balius įvyks latvių namuose Talava 15 d. gegužės men.

NAUJA LIETUVIŠKA ŠEIMA.

GEELONGAS.

Š.m. balandžio mėn. 17 d. Šv. Jono bažnyčioje susituokė Romas Bražėlis ir Aldona Andriukonytė. Jaunąją, pamergių lydimą, prie altoriaus atvedė jos tėvelis Feliksas Andriukonis ir atidavė laukiančiam sužieduotiniui. Jungtuvių apeigas lietuviškų mišių metu atliko Geelongo lietuvių kapelionas kun. P. Dauknys. Bažnyčia buvo beveik pilna draugų, pažįstamų ir kaimynų, susirinkusių malda palydėti jaunuosius į naują gyvenimą ir paprašyti Apvaizdos palaimos ir globos jų atieties gyvenimo keliuose. Šv. Komuniją kartu su jaunaisiais priėmė abiejų jų tėveliai ir artimieji.

Abu jaunieji gimė ir užaugo lietuviškoje Geelongo aplinkumoje. Abu yra baige Geelongo Gordon Institute of Technology ir įsigyję naudingas profesijas. Jaunoji Braželiene dirba kaip dietiste vienoje ligoninėje Melbourne, o Romas Bražėlis sekmingai darbuojasi ICI kaip industrinis chemistas. Būdami susipratę ir demoralizuojančių vėjų nepaliesti lietuviai, abu jie reiškėsi Geelongo lietuviškojo jaunimo veikloje. Aldona buvo veikli skautuose ir žaidė Geelongo lietuvių sporto klube "Vytis", Romas taip pat buvo pasižymėjęs sportininkas tame pačiame "Vyties" klube. Netolima kaimynystė, bendri mokslo ir lietuviškos veiklos metai pažadino jų širdyse abipusi susižavėjimą ir atvedė juos prie altoriaus žiedelių sumainyti ir prisiekti meilę visam gyvenimui.

Jaunųjų tėveliai ponai Andriukoniai ir ponai Braželiai yra Geelonge lietuviška veikla pasižymėje, populiarūs ir megstami žmonės, turi plačias pažintis ir didelį skaičių draugų. Dėl to nenuostabu, kad vestuvinėje puotoje, kuri buvo paruošta Geelongo Lietuvių Namuose, dalyvavo 160 svečių, Aldonos ir Romo darugų bei jų tėvelių bičiulių, jų tarpe daug jaunimo iš Geelongo, Ballarato, Melbourno ir Sydnejaus.

Vestuvinė puota buvo tikrai nuotaikinga ir lietuviška. Jaunosios tėveliai nieko negailėjo, kad jų vienturtės dukrelės vestuvinės vaišės būtų iškilmingos ir įspūdingos. Gražiai ir rūpestingai išpuošta Lietuvių Namu salė, stalai linko nuo lietuvių šeimininkių paruoštų įvairiasių valgių gausybės ir nuo kitokių gerų nuotaika pažadinančių gerybių.

Vaišių vadovui paskaičius sveikinimo telegramas, sugiedojus jauniesiems "Ilgiasių metų" ir "For they are jolly good Fellows" ir pagerbus pamerges, sveikinimo kalbas pasakė kun. P. Dauknys, Dr. Skapinskas ir J.A. Jūragis. Jaunasis Romas Bražėlis savo žodyje padėkojo savo tėvelaims už užauginima ir išleidimą į mokslą, padėkojo Aldonos tėveliams už pasitikėjimą atiduodant vienturtę dukterį į jo globą, padėkojo visiems vestuvių dalyviams už dovanas ir dalyvavimą pirmoje jų šeimos šventėje.

Paskui, grojant geram okestrui, linksmos vaišės tęsėsi iki 3 val. ryto. Sekančią dieną, po Atvelykio pamaldų, pagal Geelonge įsigalėjusį paprotį, vestuvinė puota buvo tęsiama toliau su visomis senoviškomis apeigomis ir tradicijomis: jaunosios pagrobimu, piršlio kórimu ir kitais įvairumais, kuriuos išgalvojo ir pravedė Dr. Skapinskas.

Jūrininkų streikas sutrukdė jauniesiems povestuvinę kelionę į Tasmaniją, ir jie primąją savo bendro gyvenimo savaitę praleido Sydnejuje.

Linkime naujai lietuviškai šeimai geriausios laimės ir pasisekimo.

-j a j

Vos tik pradėjęs eiti pareigas naujasis Apylinkės pirmininkas susirgo. Renkei linkime greito pasitaisymo.

***

Buvęs Gardino bataliono vadas gen. štabo majoras J. Levickas rašo savo atsiminimus. Atrodo, kad neužilgo juos skaitysime "M.P."

***

Lietuvių Namuose įvyko brandus "Ramovės" susirinkimas. Rinkta korespondenciniu būdu Centro Valdyba. Aptarta "Ramovės" 20 metų sukakties minėjimas "M. Pastogėje". Dėl daugybės ruošiamų balių, nutarta viešo baliaus nedaryti, o tik suruošti privatų pobuvį narių šeimoms ir artymiesiems. "Ramovės" p-kas Vl. Patašius pranešė, kad kolonijoje kai kurie asmenys kalba, kodėl "Ramovė" neprisideda prie kai kurių žymesnių karių laidotuvių? Susirinkimas pasisakė aiškiai:-apdengimas karsto tautine vėliava ir garbės sargyba taikoma tik "Ramovės" nariams. Nutarta 19 birželio mėn. suruošti naujai gautų iš Lietuvos muzikos plokštelių vakarą. Gauta pelna paskirti Jaunimo Kongreso reikalams.

***

Adealidės apylinkėse smarkiai lijo ir siautė audra. Vėjo greitis peršoko 60 mylių ribą. Nugriauta daug stogų, išlauzyta daug medžių. Smarkia įsisiūbavusi jūra 10-12 pėdų aukščio bangomis atakavo papludimių gelzbetoninius įtvirtinimus ir juos išgriovė. Smarkiausiai nukentėjo Somertono ir Braitono krantinės.

Vl. Dumčius.

***

Komunistų suvažiavimo Maskvoje metu, Kremliaus rūmuose, buvo parodyti ir Lietuvoje išleisti leidiniai. Jie ... daugumoje lietė Leniną, nors buvo ir kitų knygų, jų tarpe ir Maironio, Sruogos ir kt. raštai.

***

Vilniaus dramos teatras tebestato Arthur Miller veikalą „Kaina" (The Price). Maskvoje jis statyti uždraustas.

SPORTAS

REDAKTORIUS ANTANAS LAUKAITIS
18 Miller Ave., Ashfield, N.S.W. 2131
Tel. 798 0306

PABALTIEČIŲ ŽAIDYNĖS.

Antrosios Pabaltiečių Žaidynės Australijos konfinente įvyko balandžio mėn. 24-25 dienomis Melbourne, praėjo iškilioje nuotaikoje ir tikroje sportinėj atmosferoje. Atnaujintos bei naujai užmegstos pažintys suartino pabaltiečių prieauglį. Šios žaidynės pilnai įrodė, kad prieš 2 metus pradėtas sportinis kontaktas naudingas ir gyvybiniai būtinas mūsų išeivijos prieaugliui. Apie šių žaidynių tęstinumą ateityje, jokių abejonių nėra. Atvirkščiai, jau dabar galima pramatyti, kad ateityje jos gali įvykti dar platesniu mastu, įtraukiant ir kitas sporto šakas.

Užbėgant įvykiams už akių mes galime pasidižiuoti, kad prieš 2 metus įrodytas lietuvių sportininkų pranašumas buvo pilnai apgintas šiuose pabaltiečių sportininkų egzaminuose.

Antrųjų Pabaltiečių Žaidynių atidarymo iškilmės ir pirmos dienos varžybos vyko La Trobe universiteto sporto salėje.

Sportininkų parado priekyje su Australijos vėliava žygiavo olimpinis krepšininkas latvis I. Friedenfields, palydimas estaitės K. Maar ir lietuvaitės V. Juciutės. Po to su tautinėms vėliavoms įžygiavo estų, latvių ir lietuvių rinktinės. Sugrojus Australišką himną, II-sias Australijos Pabaltiečių Žaidynes atidarė organizacinio komiteto pirmininkas Romas Vyšniauskas. Atidarymo kalboje R. Vyšniauskas priminė pabaltiečių krepšinio pergales prieš 30 metų Europoje. "Dabar toli nuo Baltijos jūros gintaro krantų mes ginsime mūsų išeivijos tautinių grupių sportinę garbę. Nekovosime dėl blizgančių trofėjų, bet dėl garbės atstovauti mūsų gimtojo krašto tautinę grupę. Tegu tyra sportinė nuotaika mus lydi šiose žaidynėse. Sekmės visiems".

Estaitė A. Karner visų sportininkų vardu davė iškilmingą pasižadėjimą-priesaiką žaisti sportinėje dvasioje, prisilaikyti visų taiskyklių ir siekti pergalių garbingu keliu. Nuskambėjus visų trijų tautybių himnams sportininkai išzygiavo palydimi maršo muzikos ir žiūrovų ovacijų.

ŽAIDYNĖS.

Jau pirmas "ginklų sukryžiavimas" parodė, kad pabaltiečių prieauglis šioms žaidynėms rimtai pasiruošė.

LIETUVAITĖS - ESTAITĖS
39:32 (15:14)

Krepšininkės žemiau 18 m. pademonstravo gražų žaidimą. Jei estaičių beveik visa žaidimo našta krito ant Viktorijos rinktinės žaidėjos K. Maar pečių, lietuvaitės komandiniai atrodė žymiai geriau. Prie lentų dominavo aukštesnio ūgio estaitės, bet lietuvaičių šlifuotas kamuolio valdymas, greitis ir staigus prasiveržimai išryškino mūsų mergaičių pranašumą antrame kelinyje. Šiose rungtynėse pasiaukojančiai žaidė 16 mt. dvinutės iš Adelaidės K. ir A. Stalbaitės. Kristina netik atydžiai prižiūrėjo nuostabiai žaidžiančią K. Maar, bet ir pati nevengė veržtis prie krepšinio lentos ir tuo pelnė vertingų II taškų, o Aldona staigiais ir lanksčiais prasiveržimais 15. R. Ignatavičiutė pelnė 5, R. Schultze 4 ir I. Katsuisytė bei L. Smilgevičiutė po 2 taškus. Estaitėms net 26 taškus pelnė talentingoji krepšininkė K. Maar. Čia tik galima pridurti, kad rungtynėse prieš latvaites Karin pelnė net 39 taškus. Tai nepaprastai taiklus taškų "medžiojimas" atsižvelgiant, kad dėl perkrautos programos visose krepšinio rungtynėse laikrodis buvo stabdomas tik treneriams pareikalavus minutę pertraukos.

LIETUVIAI - ESTAI
56:17 (26:5)

Mūsų jauniams krepšininkams estų prieauglis nepajėgė parodyti rimtesnio pasipriešinimo. Lietuvių jaunių rinktinė pademonstravo aukštos klasės žaidimą. Komanda nestokojo ūgio, kamuolio valdymas be priekaištų, mėgsta spartos žaidimą ir pasižymi kovingumu. Taškus pelnė: A. Pauliukevičius 14, R. Gvildys 14, E. Gvildys 7, M. Liubinskas 5, P. Baltrūnas 4, G. Genys 4, P. Adrejūnas 3, A. Jaunutis 2, A. Verbyla 2 ir A. Rakauskas 1.

ESTĖS- LATVĖS.
48:29 (27:9)

Jau vien K. Maar pavardė reiškė, kad rungtynių favoritėms yra esčių moterų krepšinio rinktinė. Tačiau ir latvaičių tikėtasi rimtesnio pasipriešinimo. Daugiausiai taškų estėms pelne K. Maar 29, A. Karner 9, o latvėms: I. Blicavs 12, M. Erglis 6.

ESTAI - LATVIAI
3:1

Pirmose tinklinio rungtynėse vyko žaidynių favoritų dvikova. Nežiūrint antro seto pralaimėjimo, estai, kurių gretose matėsi įvairių valstijų rinktinių žaidėjai, pasirodė pranašiau ir laimėjo 15:8,11, 15, 17:15, 15:11.

LIETUVĖS - LATVĖS.
0:3

Paskutinėse pirmos dienos varžybose mūsų tinklinio rinktinė rimčiau pasirpriešino tik trečiame sete ir pralaimėta 8:15, 5:15, 11:15.

Tai buvo vienintelė latvių pergale pirmos dienos varžybose. Dėl vietinių įstatymų, bendras pabaltiečių sportininkų balius įvyko tą patį vakarą, Lietuvių Namuose. Tai buvo nevisai nuotaikingas pobuvis, nes pabaltiečių reprezentantams labiau rūpėjo rytojaus dienos varžybos, kurioms jie ruošėsi ištysus 2 metus. Rytojaus dieną ir pateikė didžiausia žaidynių sensacija ir dar mūsų sąskaiton, bet apie tai sekančiame numeryje.

R. Sidabras.

PRAKTIKA IR TEORIJA.

Tautiečiui, kuris nesportuoja, kuris, bendrai, mažai lankosi į bendruomeneniškus parengimus ir kurio įnašas į bendruomenės gyvatingumą parodomas tik dešimčia dolerių metams ('M.P. prenumerata!), neskaitant, o tik peržvelgiant kiekvieną naują 'pokarinį' "M.P." numerį, turėtų susidaryti įspūdis, kad skirdami visą puslapį Sporto Skyriui esame, kaip australų išsireiškiama "Good Sports". Priešingai, gi įspūdis gaunasi tiems, kurie vienokiais ar kitokiais sumetimais, Sporto Skyriuje ieško to - kas jame turėtų būti aprašoma. T.y. kas naujo Adelaidėje, kaip gyvuoja Melbournas, kaip sekasi Geelongui ir pan.

Ir štai, kaip gana taikliai parašyta Sporto Skyriaus redaktoriaus prieškalėdinėje "M.P." laidoje, kad aštuoniais Sporto Klubais paliudijima sportinė veikla iškilo kaip niekada iki šiolei, t.y. iki dabartinio didelio, gaivaus ir, pavyzdžiu kitiems, statytino aukštumo, kuris tapo patvirtintas 1970-tųjų metų Sporto Šventės sekme ir dalyvių gausumu, apgailestaujtinai susidaro vaizdas, kad visa sportinė veikla remiasi tik ant Sydnėjaus "Kovo", retkarčiais Bankstowno "Neries" ir paties Sporto Skyriaus Redaktoriaus?

Nelaikykite už yla durinčią kritiką, bet, turint savo dispozicijoje visą puslapį ir jį užpildant tik "nuotrupomis", kurios platesniu mastu sportu besiindomaujantiems randamos kasdieninėje australų spaudoje ir vieno asmens straipsniais, kurie nežiūrint jų neblogo stiliaus visdelto nusibosta, rodo, kad kur nors ir kažko trūksta! Tuo labiau tai paryškina faktas, kad peržiūrėjus p. A. Laukaičio atgaivintą Sporto Skyrių, iš paties didžiausio rato sportinės veikos sekstarnėje - ALFAS Valdybos, matosi taip gerai kaip ir nieko! Ir bendrai - Adelaide, atrodo, nesportuoja, Melbourno "Varpas" nutilęs, Geelongas sportui negyvas. Perhtas, Brisbane ir Hobartas, kaip is nepermatomų miglų, realizuosis tik sekančioje Sporto Šventėje? O iš viso, kad apart be keletos šalnos nukandžiotų nosių Žiemos Sporto subuvime, kuris parodė kad Canberros ežeras dar nevisiškai užšalęs, atrodo jog sportas eina "šuniui ant uodegos" ir, kad sporto puslapis pasidarė tiktai "Kovo" oficiozas...

Kodėl? Taigi - kodėl? O, daugiau ar mažiau, to paties klausia, vienas pasilikęs, Sporto Skyriaus Redaktorius savo straipsnyje: "Ir kas atsitiko? (M.P. No. 43, 1970 m. "Redaktorius Taria") Taigi - kas atsitiko! Ir kiek teisingas, ir kiek neteisingas - prašausi leidžiamas pažvelgti į praktiką, nes atrodo, kad tik teorizuodami "Švenčių Statutais" (M.P. Nr. 15), praktiškai ir praktikoje - nedaug ko pasieksime.

Teorija, žinoma, yra reikalinga! Be jos neimanoma praktika ... Betgi, Dieve neduok, (ir kalbant tik apie sportą!) kas pasidarytų jeigu keikvienas betkurio Sporto Klubo eilinis narys, veteranas ar naujokas, aktyvus ar pasyvus, pasinaudodamas Sporto Skyriumi pradėtų pirsti ir įrodinėti savo teorijų pranašumą ir praktiškumą? Ir šioje srityje Sporto Sk. redaktorius pasirodo labai nepraktiškas nes, nežiūrint į jo pagirimai atliekama nelengvą darbą - jo vis užmirštama, kad jis yra tik eilinis Sporto Klubo narys ir, kad jo teorijos - pasiūlymai kiek jie būtų praktiški ar ne, turi būti keliami tik per priklausomo Klubo Valdyba!!!

Pavyzdys! Buvo p. A. Laukaičio teorizuojama per "Redaktorius taria", kad ALFAS V-ba, susirinkusi visus paketimus kas galima ir negalima, kas galiuoja ir kas nebegaliuoja, kas pakeista ir nepakeista, sudarytų vieną, bet naują, statutą, kuris nebeiškeltų jokių skaudžių nesusipratimų buvusių praeityje. Gražu teorijoje, bet - kaip tai įgyvendinti praktikoje? Ir vien tik dėlto, kad egzistuojančio Švenčių (Sporto) Statuto kuris tenai paragrafas nusako, kad visi jame pramatomi pakeitimai (tiek iš ALFAS, tiek iš Klubų V-bų pusės) turi būti pramatomi ir raštu visiems (tik ką paminėtiems) praneśti nevėliau kaip du mėnesiai prieš Klubų Atstovų Suvažiavimą - Sporto Šventę.

Šis Redaktoriaus pasiūlymas šviesą išvydo tik 2.11.70. ir privataus asmens keliu! Kaip tada, remiantis statute paryškinta teorija, įmanoma tai įgyvendinti praktikoje? O visi esame, prisipažinkime, tokie, kad prie raidės prispirti - už raidės slepiamės!.. Tuo labiau jeigu tą raidę įmanoma patraukti į savo pusę ..."Aš manau!..."Aš, irgi, manau; aš irgi klubo nario mokestį susimokėjęs, bet... ar daug vilties, kad mano pasiūlymas būtų svarstomas Atstovų Suvažiavime, jeigu jis iš viso ten patektų be mano Valdybos žinios ir be teorijose nurodytų takų ir laiko?

Taip tai "aš irgi manau", kad verta būtų apdovanoti daugiau Sporto Šventės dalyvių! Tuo labiau, kai matytas Australiškas pavyzdys (visi laimėjusios komandos žaidėjai apdovanojami mažomis trofėjomis) paskiram sportininkui neabejotinai daugiau pasako bei paskatina, negu kur spintoje užrakinta ir laiko dulkėmis apnešta didelė taurė. Bet jeigu nutarta Sporto Švenčių Statutą pakeisti taip, kaip aprašyta "Švenčių Statutai" (M.P. Nr.15), man belieka tik to ir prisilaikyti! Aš siūlysiu savo Valdybai, šioji pasiūlys ALFUI, ALFAS - visiems ir tada - matysime! Šiuo ir panašiais atvėjais siūlyti gali tik ALFAS Valdyba "in Corpore", ir Klubų Valdybų Atstovai, pasiderėję, galės pirkti naują arba - dėvėtą seną.

Aptariant bendradarbių stoka - būtų galima tris kartus tiek prirašyti, bet... nuo to jų nei padaugės ir nei pamažės. Matote praktikoje yra toks dalykas vadinamas "Asmens Populiarumas". Teoriškai kalbant to neturėtų būti! Lygiai kaip neturėtų būti (nei praktikoje ir nei teorijoje) visuomenę ir bendruomenę skaldančių paraiškų, o joms (visdėlto!) egzistuojant - jos, jokių būdų, neturėtų rasti vietos sportinėje veikloje. Gaila, kad ir čia gyvenimas griauna teorijas ir praktika rodo taip kaip rodo - truksta bendradarbių! Tai yra viena teorija...

Kita - " Man peršasi galvon", kad ne dauguma, bet MAŽUMA Klubų per metus visiškai nieko nedirba. Gi apsileidimu kas ir betkada didžiavosi?... Nebent prisiminti priesnerinius laikus?! Visdelto pakaltinti DAUGUMĄ Klubų apsileidimu ir nieko neveikimu - gal kad nebegerai!? Su tokiu slieku žuvies nepagausi ir ...tuščios bei pilnos ambicijos, praktikoje, Sporto Skyriuje neturėtų būti matuojamos.

Ambicijos pagrindais "M.P." Sporto Skyriaus nesimatė bent keleta metų, o ar jos buvo tuščios ar pilnos - gali atsakyti tik Sporto Skyriaus Redaktorius, praktiškai ir teoriškai.

Kazys Intas.

SPORTO NUOTRUPOS.

E. Weston, būdamas 70 metų 1909 metais nuėjo per 105 dienas 3895 mylias iš New Yorko į San Francisco. Neužteko to, po metų jau būdamas 71 metų, jis nuėjo 3483 mylias iš Los Angeles į New Yorką ir tas buvo padaryta per 77 dienas.

- 0 -

Tokio olimpiados metu, maratono bėgimas buvo vykdomas Kosno plentu, kas valandą pravažiuoja 1800 automobilių. Tuo visu didžiuliu transportu buvo labai susirūpinusi policija, todėl jai olimpiados rengėjai buvo paskyrę 36 mašinas, 287 motociklus, 53 radio stotys ir penki kranai padėjo, kad kuo greičiau automobilį galėtų, nelaimės atvėju nutempti į šalį. Taip pat buvo panaudota 60,000 yardų metalinio lyno ir 270 išardomų metalinių tvorų: kurie apsaugojo bėgikus nuo žiūrovų. Sportininkus lydėjo specialios mašinos rodančios ne tik nubėgtus kilometrus, bet ir laiką. Visa olimpiados laiką skaičiavo Seiko firmos 1000 laikrodžių iš jų didžiausias 9 yardų skermens. Iki šiol buvę tradiciniai Omega laikrodžiai nebuvo panaudoti, gal dėl to ir būsimojoj Muncheno olimpiadoj jie atsisakė duot savo laikrodžius.

- 0 -

1891 metais Anglijos Taurės turnyrą laimėjo Blackburn Rovers futbolo komanda su smokinginiais kieto priekio marškiniais, nes prieš pat rungtynes buvo pavogta jų uniforminiai marškinėliai ir treneris tegalėjo krautuvėje gauti tik šiuos marškinius, bet tas nepakenkė ir jie laimėjo prieš Notts County 3:1.

oOo

1951 metais, kada žymusis teniso žaidikas Pancho Gonzales buvo savo karjeros viršūnėje, specialus aparatas parodė, jog jo servuojamas teniso sviediniukas turi 112.88 mylių per valandą greitį. Tačiau tai dar nebuvo pats greičiausias laikas, nes 1931 metais Amerikoje buvo išmatuotas Bill Tilden sviediniuko greitis ir jis buvo 131 mylia.

Pranešimai

SYDNEY

A.L.B. Sydney Apylinkės visuotinis narių susirinkimas įvyks Bankstown'e „Dainava" salėje š.m. gegužės mėn. 23 d. 4.30 v.v.

Jei numatytu laiku nesusirinks reikalingas skaičius narių, puse valandos vėliau šaukiams antras susirinkimas toje pačioje salėje. Šis susirinkimas teisėtas bet kuriam skaičiui narių esant.

Susirinkimo dienotvarkė;

1: Susirinkimo atidarymas.
2. Susirinkimo preziudiumo sudarymas
3. Mandatų komisijos rinkimai
4. Valdybos pranešimas:
   (a) Pirmininko
   (b) Iždininko
5. Kontrolės Kom. pranešimas
6. Garbės Teismo pranešimas
7: Diskusijos dėl pranešimų ir apyskaitos tvirtinimas
8. Vykdomųjų organų rinkimai:
   (a) Apylinkės valdybos
   (b) Kontrolės komisijos
   (c) Garbės teismo
9. Sydney lietuviškų organizacijų ir draugijų pranešimai?
10. Klausimai ir sumanymai
11. Susirinkimo uždarymas

Syd. Apylinkės Valdyba.

***

CANBERRA.

Motinos Dienos minėjimas įvyks sekmadienį gegužės 16.11.30 val., pamaldos St. Patricks, Braddon; 2.00 val. minėjimas Lietuvių Klube.

Apylinkės Valdyba.

MELBOURNE.

DŽIUGO TUNTAS.

Mokyklų atostogų metu Džiugo Buntas organizuoja 3-jų dienų stovykla, kuri įvyks Wonga Park. Į stovyklą skautai ir skautės atvyksta ketvirtadienį, 20.5.71 po pietų. Šį kartą stovyklausime kitoje vietoje, stovyklaviečių Nr. 9,10 ir 19. Jaunesniuosius skautus ir skautes prašau atvežti šeštadienį, 22.5.71, iš ryto. Stovykla užsibaigs šeštadeinį, 5 v.p.p. Į stovyklą ir iš stovyklos vykstame savo priemonėmis. Dėl smulkmenų prašau kreiptis pas savo draugininkus, arba tuntininką. Stovyklos viršininku bus ps. V. Spokevičius.

Džiugo Tunto Tuntininkas.

***

Lietuvių Karių Veteranų Sąjungos Ramovė, Melbourne Skyriaus Valdyba, suprasdama Lietuvių Namų Melbourne reikšmingumą visuomeninėje lietuvių veikloje juos remia moraliniai ir materialiniai.

Mes kviečiame visus Ramovės narius ir Melbourno lietuviškąją visuomenę prisidėti prie Lietuvių Namų išlaikymo. Tam tikslui Ramovės valdyba iš savo kuklios kasos nutarė paskirti $20.00 auką Lietuvių Namų išlaikymui. Lietuvių Namai mūsų visų namai todėl ir jų išlaikymu rūpinkimės visi.

Ramovės Valdyba.

***

KORP! ROMUVOS LITUANISTINIO

LAVINIMOSI FONDAS.

Iki 1971.4.27 aukojo

(a) šie asmenys:

Liauksas,S.	(Adel.)	$ 5.00
Matiukas, P.	(Adel.)	10.00
Petkevičius,B.	(Melb.)	10.00
Rmanauskas,A.	(Melb.)	10.00
Vanagas, B.	(Melb.)	22.00
Anoniminiai	(Melb.)	10.00

(b) ši organizacija:

Sydney Apylinkės Valdyba	50.00
Viso	117.00

Visiems aukojusiems Korp! Romuva nuoširdžiai dėkoja.

Henrikas Antanaitis.
Korp! Romuvos Lituanistinio Lavinimosi Fondo Iždininkas.
4 Robert St.,North Balwyn.
Vic. 3104.

PERTH'AS.

Pranešame visiems Vakarų Australijos tautiečiams,kad š.m. gegužės mėn. 23 dieną, 3 val. po pietų, yra ruošiama sekmadienio popietė su maža programa Leedervillės salėje.

Popietės tikslas: prie bendrų vaišių ir kavutės, praleisti keletą valandų savųjų tarpe, atitrūkus nuo kasdieninių reikalų. Kviečiame šeimas su jaunaja karta, kad jaunoji karta turėtų progos arčiau susi pažinti ir kartu pabendrauti savųjų tarpe.

Tad lauksime visų: senų, jaunų, didelių ir mažų.

Iki pasimatymo!

Perth'o Ap. Valdyba.

***

Šiais metais Perth'o Valdyba yra numačiusi rinkliavą Tautos Fondui.

Gerbiamieji! Visus tautiečius prašome prie šito prisidėti, nes mūsų visų pareiga-padėti, remti visur kur tik reikia, mūsų kenčiančius brolius. Kurie gyvena toliau, gali aukas siųsti į Apylinkės Valdybos pašto dėžutę, nurodant, kam tie pinigai skirti.

Pašto dėžutės adresas: Box S 1445 G.P.O., Perth, 600, W.A.

Ar bet kuriam Valdybos nariai.

Iš anksto dėkojam!

Perth'o Apylinkės Valdyba.

***

Adelaidėje jau kuris laikas serga p. Vaclovas Raginis, žymus mūsų bendruomenės veikėjas, linkime jam sveikatos ir greito sugrįžimo į aktyvų lietuvišką darbą.

Nuoširdžiai kviečiame visus Lietuvius su svečiais atsilankyti į Melbourno Vyrų okteto ruošiamą

K O N C E R T Ą

kuris įvyks gegužės mėn. 16 d. (sekmadienį) 5 val. vak. Lietuvių Namuose, 50 Errol St, North Melbourne.
Koncerto programą išpildys:
Melbourno Vyrų oktetas.
„Bevilčiai"
Solistas G: Kalpokas.
p. Vaičaitienės Balėto studija.
Įėjimas - $2.00 - suaugusiems
50 ¢ - pensininkams ir vaikams:

Melb. Vyrų Oktetas.

LIETUVIŲ LAIDOJIMO BIURAS
FUNERALS OF DISTINCTION PTY. LTD.
17 RAILWAY PDE.
FAIRFIELD, N.S.W.
TEL. 72-5408. Veikia visas 24 valandas per parą.

KREDITO KOOPERATYVAS

STODAMAS "TALKON" TALKINI SAU IR KITIEMS

Visi kviečiami!

Į STUDENTŲ IR JAUNIMO KONGRESO

BALIŲ,

Heidelburg Town Hall Penktadienį 28.5.1971
Paremsite Jaunimo Atstovus Į Kongresą
ir Melbourno Lietuvių Namus
Linksma Muzika! Studentiška Programa! Stalai
Padengti šaltais skanumynais, ir šilta vakarienė
Bus parūpinta.
Pakvietimo kaina $4.50. Gaunami pas
H. Antanaitį 4 Robert St., Nth. Balwyn Vic. Tel. 857-7248
L. Žalkauską 16 Nandina St., Forest Hill Vic. Tel. 874-5280.
ir kas sekmadienį prie bažnyčios.

KIEK AŠ SUŽINOJAU!

S.G.M.D-jai Melbourne tikrai šienapiutė, parengimai po parengimų, o jos visur spėja. Atvelykių šeštadienis-margučių balius, sekantį penktadienį p.p. Mičiulių sidabrinės vestuvės, sekančią dieną pabaltiečių sportininkų balius. Tikrai darbymetė.

***

Nepaprastas Melbourno Lietuvių Klubo susirinkimas tęsėsi 4 valandas. Daug prišnekėta, pasiginčyta, bet daug ir padaryta-įvestas „slenksčio" mokestis, „pastiprinta" kava nebus daugiau pardavinėjama, o klubo licenzija alkoholiniams gerimams dingusi iš akyračio niekas nežino nei kada, nei kur, nei kaip.

***

Sydnejaus savaitgalio mokyklos tėvų komitetas yra pasirengęs suruošti didelį ir nepaprastą balių gegužės 29 d. Dancers Club, veidrodžių salėje, Lidcombėje. Gero pasisekimo.

***

ALB Savaitgalio Mokyklos Vaikų Darželio Vedėja p-lė K. Pacevičiutė pabaigė Vaikų Darželio Mokytojų Kolegiją ir neseniai įsigijo diplomą. Sveikiname!

Teko nugirsti, kad Melbourne Jonas Vitolis Petraitis gegužes 8 d. švenčia jau 21 metų sukaktį. Sveikiname Joną ir linkime geriausios sekmės gyvenimui.

***

Australian Opera Co. užbaigė sezoną Melbourne. Fausto spektakliuose visada galima buvo sutikti lietuvių. Pasirodo, kad Faustu domėjosi Dainos samburio choristai, mat, norėjo jį palyginti su jų pačių pernai pastatytu. Jie lygino kas geresnis Mefistofelio rolėje - Viva Alekna ar Donald Shanks. Gaila, gaila, kad lietuvių melbourniškių pastatytas Faustas taip ir liko niekam daugiau neparodytas.

***

Šių metų vasario mėn. sovietų prekiniam laivui „Novoskovsk" atplaukus į Australijos Sydney uostą, du rusai pareigūnai iš laivo pasišalino ir paprašė politinio prieglobsčio. Vienas iš pabėgėlių, Nazid Solivjev vėliau pakeitė nuomonę ir š.m. balandžio 16 d. grįžo į Sov. S-gą, kur jis buvo palikęs žmoną su vaikais ir motiną.

Mūsų Pastogė

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY
"OUR HAVEN"

Australijos Lietuvių Bendruomenės laikraštis
LEIDEJAS - ALB Krašto Valdyba

Leidėjo ir adresas: "M.P." Administracijos Box 4558, G.P.O., SYDNEY. N.S.W. 2001
REDEGUOJA REDAKCINE KOLEGIJA:
E. ir I.Jonaičiai, A.Laukaitis, ir P. Pullinen.
Atsakomasis redk. A.Mauragis,
Redakcijos adresas: 82 Victor Ave., Picnic Point, N.S.W. 2213
Redakcijos tel. 77 6707
Administracijos tel. 649 9062
Redakcija rankraščius taiso ir trumpina savo nuožiūra.

***

"M.P." prenumerata: metams $10.
pusei metų $ 5,
Užsienyje metams $12.

Atskiro Nr. kaina 25 c.

***

Už skelbimų turinį neatsakoma.

PRINTED BY S & G ROTARY PRINTERY PTY. LTD.